

vestitorul

Editată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică, Oradea

Oradea, 27 mai

Seria I, Anul XX, Nr. 11 (223), 2012

ANIVERSAREA REVISTEI DE CULTURĂ CREȘTINĂ

VESTITORUL

20
DE ANI DE LA REAPARIȚIE

Despre trecutul și prezentul revistei vor vorbi:
P.S.S. Dr. VIRGIL BERCEA
Pr. OLIMPIU TODOREAN
Dr. IOAN F. POP

Tot cu acest prilej vor fi lansate

cărțile semnate de cunoscutul scriitor, teolog, eseist și traducător,
CRISTIAN BĂDILĂ

precum și cartea scriitorului și eseistului
IOAN F. POP

Din sumar:

Alocuțiunile Papei Benedict al XVI-lea la Rugăciunea *Angelus* - pag. 3;
Urmele episcopilor martiri - pag. 4-5; Greco-catolicii din Vășad au intrat în biserică
după 64 de ani - pag. 9

Ioan F. POP

VESTITORUL – 20

Se împlinesc, iată, douăzeci de ani de la re-apariția revistei de cultură creștină *Vestitorul*. Ea este o prezență discretă în spațiul publicisticii noastre, rămânând fidelă scopului propus și, sperăm, așteptărilor cititorilor ei. În durata lungă a temporalității, cei douăzeci de ani pot să nu însemne prea mult. Dar, în ordinea faptelor imanente, cu deschidere spre transcendental, care marchează cât de cât evoluția și devenirea noastră spirituală, acest lucru poate însemna ceva. Căci, nu o dată, fapte aparent insignifiante din prezent pot avea o mare reverberație cognitivă odată cu trecerea timpului. Iar, când e vorba de cuvântul scris și tipărit, rezistența la trecerea timpului e cea mai bună cale de a-i încerca axiologic menirea.

Dacă la început a fost Cuvântul – care, după cum știm, a fondat chiar lumea –, în ordine logică și onto-logică înseamnă că acesta dă și cea mai autentică măsură despre trecătoarea noastră prezență. Tot ceea ce sîntem sau sperăm să fim se îmbracă în haina simbolică a cuvântului, de la fapta cea mai prozaică la profunzimea metafizică. A crea prin cuvînt înseamnă, într-un anumit fel, a crea *ex nihilo*. Scrisul posedă inițial doar acest *nimic*, acest ne-spus originar al cuvîntului cu care autorul poate încerca să inventeze propria sa lume. În datul său genezic, sacru, cuvîntul, chiar

nerostit, înseamnă *dialog*, comunicare. Dumnezeu însuși se revelează omului, în bună măsură, sub formă scrisă, ca adevăr literar, istoric și transmندان. Frumusețea și conclundența scrierilor biblice atestă din plin acest lucru. Adevărul vieții rămîne aproape inoperant dacă nu *respiră* în vecinătatea frumosului, a armoniei cuvîntului scris și rostit, a actelor în care el se revelează. Context în care cei care ne ocupăm (și) de revista *Vestitorul* - cu toată modestia care sper să răzbată din aceste rînduri -, încercăm lunar să lucrăm cât de cât la temelia cuvîntului, la rezonanța sa umană și creștină. Încercăm să reflectăm o frîntură de lume în *oglinđa* a ceea ce are ea mai bun, mai înălțător. Cu alte cuvinte, încercăm un demers destul de sinuos în contextul unei libertăți haotice, în care valoarea și morala rămîn etern suspecte. Și unde, ca într-o fatalitate, se cultivă, cu o veselie care ar trebui să ne pună pe gînduri, doar diformitățile comportamentale, marginalizarea tenace a competențelor și a bunului simț. Tradiția interbelică a revistei ne obligă să scrutăm din cînd în cînd trecutul, să fim receptivi la pulsul spiritual al momentului, dar și să întindem punți ecumenice către viitor. Purțăm în spate o tradiție iluministă care ne obligă nu doar la pioase aduceri aminte, ci și la o acțiune conjugată, la cuvinte, gînduri și fapte care să răzbată dincolo de granițele perisabile ale actualității. Revista își asumă cu onestitate rolul de martor al faptelor derulate în numele credinței și culturii, cu gîndul atît la clipa cea repede trecătoare, cît și la veacul care tocmai a început. Elementele spiritualității și ale culturii lucrează cu datele prezentului doar în perspectiva conturării unei forme de viitor. Mai exact, prezentul oricărei spiritualități se certifică doar în viitorul ei, în substanța din care acesta își poate trage seva. Fără această deschidere a sufletului spre limitele lui mundane și celeste rămînem doar biete umbre pe ecranul spațio-temporalității. Chiar libertatea, în toate formele ei, ajunge o biată himeră dacă nu este ancorată în ceea ce ființa are mai înalt în devenirea sa.

Așa după cum îi sugerează și numele, revista *Vestitorul* va continua – mai ales în aceste vremuri în care domnește mai apăsător anormalul –, să *vestească* doar normalitatea: normalitatea vieții spirituale, normalitatea credinței și a culturii, normalitatea vieții însăși. Căci „vestitori” ai *apocalipsei* de consum avem prea mulți. Ca atare, nu ne putem dori decît faptul ca, și în continuare, revista să fie un bun și inspirat *vestitor*...

vestitorul**P.S.S. Virgil Bercea: Președinte****Redacția și administrația:****Pr. Olimpiu Todorean:** redactor coordonator,**Ioan F. Pop:** secretar de redacție.

ioanfpop@gmail.com

Colaboratori:Otilia Bălaș, Nicolae Costruț, Ioan Dărăbăneanu,
Maria-Mirela Filimon, Silvia Pantîș.**Adresa:**

410210 - Oradea, str. Ep. Mihai Pavel, 4;

Tel: 0259.436.492; Fax: 0259.430.509;

E-mail: olimpiu35@yahoo.it; Tel: 0722.450.013

Abonamente: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8

410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

Difuzare: Claudiu Boda

Str. Corneliu Coposu nr. 13, Bl. X9, Ap. 8

410445 - Oradea; Tel: 0744.958.932

I.S.S.N. 1454 - 8526

Alocuțiunile Papei Benedict al XVI-lea la Rugăciunea *Angelus*

Învierea lui Isus este reală

22.04.2012

Iubiți frați și surori!

Astăzi, în a treia duminică de Paști, îl întâlnim – în Evanghelia după Luca – pe Isus înviat care vine în mijlocul ucenicilor (cf. Luca 24,36), care neîncrezători și speriați, cred că văd o fantomă (v. 37). Scrie Romano Guardini: “Domnul e schimbat. El nu mai trăiește ca înainte. Existența Lui [...] nu este de înțeles. Totuși este corporală, cuprinde [...] toată viața Sa trăită, destinul traversat, pătimirea și moartea Sa. Totul este realitate. Chiar dacă schimbată, dar tot realitate tangibilă” (Il Signore. Meditazioni sulla persona e la vita di N.S. Gesù Cristo, Milano 1949, 433). Deoarece învierea nu șterge semnele răstignirii, Isus arată mâinile și picioarele Sale Apostolilor. Și, pentru a-i convinge, le cere chiar ceva de mâncare. De aceea, ucenicii “i-au oferit o bucată de pește fript, iar El a luat-o și a mâncat-o înaintea lor” (vv. 42-43). Sf. Grigore cel Mare comentează că “peștele fript la foc nu înseamnă altceva decât pătimirea lui Isus Mijlocitor între Dumnezeu și oameni. El, în fapt, a binevoit să se ascundă în apele neamului omenesc, a acceptat să fie strâns în capcana morții noastre și a fost ca și pus la foc prin durerile îndurate în timpul pătimirii” (Hom. în Evang. XXIV, 5, CCL 141, Turnhout 1999, 201).

Datorită acestor semne foarte reale, ucenicii depășesc îndoiala inițială și se deschid spre darul credinței; și această credință le permite să înțeleagă lucrurile scrise despre Cristos “în legea lui Moise, în Profeți și în Psalmi” (Luca 24,44). Citim, de fapt, că Isus “le-a deschis mintea pentru a înțelege Scripturile și le-a zis: Așa este scris: Cristos trebuia să pătimească, să învie din morți a treia zi, și să se propovăduiască în numele Lui pocăința spre iertarea păcatelor, la toate neamurile... Voi sunteți martori ai acestor lucruri” (vv. 45-48). Mântuitorul ne asigură de prezența Sa reală printre noi, prin intermediul Cuvântului și al Euharistiei. De aceea, așa cum ucenicii de la Emaus l-au recunoscut pe Isus la frângerea pâinii (cf. v. 35), la fel și noi îl întâlnim pe Domnul în celebrarea euharistică. Explică în această privință Sfântul Toma de Aquino că “este necesar să se recunoască, potrivit credinței catolice, că Cristos întreg este prezent în acest Sacrament [...] pentru că niciodată dumnezeirea nu părăsit corpul pe care l-a asumat” (S.Th. III q. 76, un. 1).

Dragi prieteni, în timpul pascal Biserica administrează, de obicei, Prima Împărtășanie la copii. Îndemn, prin urmare, parohii, părinții și cateheții să pregătească bine această sărbătoare a credinței, cu mare fervoare, dar și cu sobrietate. “Aceasta zi, pe bună dreptate, rămâne întipărită în memorie ca primul moment în care [...] s-a perceput importanța întâlnirii personale cu Isus” (Exort. apost. postsin. Sacramentum caritatis, 19). Maica lui Dumnezeu să ne ajute să ascultăm cu atenție Cuvântul Domnului și să participăm cu vrednicie la Masa Jertfei Euharistice, pentru a deveni martori ai noii umanități.

Dumnezeu ajută respectând libertatea omului

6.05.2012

Iubiți frați și surori!

Evanghelia de astăzi, a cincea Duminică a Paștelui, începe cu imaginea viei. “Isus le-a spus ucenicilor Săi: „Eu sunt vița cea adevărată și Tatăl Meu este viticultorul” (Ioan 15,1). Deseori, în Biblie, Israelul este comparat cu via roditoare atunci când este credincios lui Dumnezeu; dar, dacă se îndepărtează de El, devine steril, incapabil să producă acel “vin ce veselește inima omului”, așa cum cântă Psalmul 104 (v. 15). Adevărata vie al lui Dumnezeu, vița adevărată, este Isus, care cu jertfa Lui de iubire ne dă mântuirea, ne deschide calea spre a fi parte din această vie. Și așa cum Cristos rămâne în iubirea lui Dumnezeu Tatăl, la fel ucenicii, curății cu chibzuință de cuvântul Învățătorului (cf. Ioan 15,2-4), dacă sunt uniți într-un mod profund cu El, devin mlădițe roditoare, care produc recoltă abundentă. Sfântul Francisc de Sales scrie: “Ramura unită și prinsă de trunchi produce rod nu prin capacitatea proprie, ci prin capacitatea tulpinii: noi am fost uniți prin iubire cu Răscumpărătorul nostru, ca mădularele cu capul; iată de ce... faptele bune, trăgându-și valoarea de la El, merită viața veșnică” (Trattato dell’amore di Dio, XI, 6, Roma 2011, 601).

În ziua Botezului nostru, Biserica ne altoiește ca mlădițe în Misterul pascal al lui Isus, în însăși Persoana Sa. Din această rădăcină primim limfa prețioasă pentru a participa la viața divină. Ca ucenici, și noi, cu ajutorul păstorilor Bisericii, creștem în via Domnului legați de dragostea Lui. “Dacă rodul pe care trebuie să îl aducem este iubirea, condiția lui preliminară este tocmai acest ‘a rămâne’ care în mod profund are de-a face cu acea credință care nu îl părăsește pe Domnul” (“Isus din Nazaret”). Este indispensabil să rămânem uniți cu Isus, să depindem de El, pentru că fără El nu putem face nimic (cf. Ioan 15,5). Într-o scrisoare scrisă lui Ioan Profetul, care a trăit în deșertul din Gaza în secolul al V-lea, un credincios îi pune întrebarea: Cum este posibil a ține împreună libertatea omului și a nu putea face nimic fără Dumnezeu? (...)

Iubiți prieteni, fiecare dintre noi este ca o mlădiță, care trăiește numai dacă face să crească în fiecare zi în rugăciune, în participarea la Sacramente, în caritate, unirea sa cu Domnul. Și cine îl iubește pe Isus, adevărata viță, aduce roade de credință pentru o bogată recoltă spirituală. Să ne rugăm Maicii lui Dumnezeu ca să rămânem altoiți puternic în Isus și fiecare acțiune a noastră să își aibă în El începutul și în El împlinirea ei.

Elena ȘTEFĂNESCU

Urmele episcopilor martiri și planul de reînnoire al divinului

Îți mulțumim Tată că ne-ai ascultat! A fost cadoul Cerului pentru noi, astăzi, să fim martorii faptului că timpul lui Dumnezeu nu este timpul nostru, că El răsplătește fidelitatea în credință, la timpul potrivit atunci când în Istoria Mântuirii, Biserica Sa are nevoie de înviorare. Traian Frențiu, la 100 de ani de la numirea sa ca episcop al Diecezei de Lugoj și la 90 de ani de la numirea ca episcop al Diecezei de Oradea, răsplătește fidelitatea. Divinul Pedagog, consideră că și acum Reșița are nevoie de un Model de păstrare a credinței noastre.

Sanctuarul român unit *“Preacurata Fecioară Maria de la Fatima”*, din Reșița, al Bisericii Greco-Catolice, a găzduit sâmbătă, 21 aprilie 2012 pelerinajul a doi ierarhi, al preoților și credincioșilor noștri, cu prilejul evocării vrednicului ierarh bănățean, dr. Valeriu Traian Frențiu, la 100 de ani de la numirea ca Episcop al Diecezei de Lugoj, la 90 de ani de la numirea ca Episcop al Diecezei de Oradea și la 60 de ani de la trecerea sa în Împărăția Cerurilor, ca martir, sub regimul comunist. Sfânta Liturghie arhierescă a avut loc în prezența Preasfințitului Alexandru Mesian al Lugojului și a Preasfințitului Virgil Bercea de Oradea, întâmpinați de nepoții noștri Alexandru, Teodora și David, cu frumoase buchete de crini imperiale precum și a unui impresionant sobor de preoți. Preasfințitul Virgil a fost însoțit de Vicarul General, pr. Florian Gui, iar Preasfințitul Alexandru, a fost însoțit de către Vicarul General pr. Angelo-Narcis Pop. În cadrul serviciului religios au fost evocate viața, faptele și martiriul I.P.S. Dr. Valeriu Traian Frențiu, născut la 25 aprilie 1875, la Reșița și trecut la cele veșnice la 11 iulie 1952 în închisoarea comunistă din Sighet. Printr-o hotărâre a Consiliul local, dr. ing. Mihai Ștefănescu, primarul Reșiței a conferit titlul de cetățean de onoare *post mortem* vrednicului ierarh. În curtea bisericii greco-catolice, *Preasfânta Fecioară Maria, de la Fatima* a fost dezvelit și sfințit monumentul care înfățișează bustul arhierelui, realizat în bronz de către artistul plastic reșițean, Petru Comisarschi.

„...începând de astăzi, Reșița este pentru încă un motiv, loc de pelerinaj, pe lângă faptul că biserica Preasfânta Fecioară Maria de la Fatima, este o biserică jubiliară, fiind sfințită în anul 2000. Ne aflăm aici, pe urmele episcopilor martiri...” (Preasfințitul Alexandru Mesian)

Mulțumim lui Dumnezeu pentru darul primit! A oprit ploaia ... și bustul episcopului martir Valeriu Traian Frențiu ni l-a așezat, ca pe un material didactic al Divinului Pedagog, pentru a înțelege că fidelitatea este răsplătită, sacrificiul personal, la fel. El nu uită!

Și pentru că și eu m-am născut la Reșița, îmi pun o serie de întrebări. Ce urme las prin viața și cuvintele mele spuse sau scrise? Vor întări credința, urmașilor mei, a fraților mei? Vor mai crede ei prin viața și vorbele mele? Și pentru că am ales conștient să urmez în drumul spre Acasă, drumul acestor oameni care au dat dovadă sfințeniei vieții lor, mă întreb, ce a rămas nevrednic în mine? Îl las pe Învățătorul să curățească totul în mine,

astfel încât să corespund și eu acestui „nor de martori”.

Reînnoiesc fidelitatea mea față de Cristos și Biserica Sa și îmi propun, concret să renunț la tot ce ar putea umbri măreția picăturilor de Sânge Curățitor pentru că, dacă odinioară Isus, S-a identificat cu ai Săi, El, cel neschimbător, la fel se identifică și astăzi. Așadar, Cristos a fost răstignit din nou pe Calvarul Bisericii Române Unite așadar, picăturile de sânge ale martirilor sunt picăturile Lui. După încheierea vieții pământești, i-au aruncat trupul într-o groapă comună, Lui i-au făcut toate acestea.

Cerem ca prim dar, odată cu Ziua aceasta a comemorării vrednicului arhieru, DARUL CREDINȚEI.

Dacă IPS Dr.Valeriu Traian Frențiu și ceilalți episcopi martiri, au considerat mărturisirea credinței în Învățătura Mântuitoare, mai presus de viața lor, eu cum mărturisesc credința mea creștină-catolică?

Această zi este un nou început pentru mine, de astăzi voi fi mai atentă pentru ca prin viața și cuvintele mele, Cristos să iasă întotdeauna triumfător. „O, Om, ce mari răspunderi ai!” spune poetul creștin Traian Dorz într-o poezie a sa, pe care am învățat-o în copilărie.

„Viața și jertfa de sine a Înalțului Ierarh prin care, ne cere să fim prin tot ce suntem, la înălțimea înaintașilor noștri. Ne lasă iubirea pentru Biserica și Dieceza noastră și dorința de a împlini noi și urmașii noștri tot ce Preasfinția Sa a fost împiedicat să înfăptuiască.” (Preasfințitul Virgil Bercea)

Preasfințitul Virgil, ne-a adresat îndemnul: „rămâneți lângă Domnul Isus rămâneți aproape de El!” sunt cuvinte care merg la esență. Prezența Domnului nostru Isus Cristos este mântuitoare! Acesta este secretul biruinței asupra morții. Ceea ce a atins inima noastră este mesajul referitor la „Moștenirea spirituală” adresat de Preasfințitul Virgil, la comemorarea episcopului martir Dr. Valeriu Traian Frențiu:

„non omnis moriar” folosind cuvintele poetului latin Horatius: „Nu voi muri de tot; din mine o parte, partea cea mai mare, Va-nfrânge moartea...”, cuvinte care se potrivesc Episcopului Martir și celor care au dat lumii valori care au intrat în circulația morală a societății”.

Ierarhul reșițean „devine punte de legătură între cele două dieceze, de Lugoj și Oradea” cum spunea pentru că așa simțea, Pr. Protopop Marian Ilie Ștefănescu, la dezvelirea bustului. Vrednicul ierarh, pentru a se ajunge la unitatea lărgită, între toți creștinii, crează unitatea între noi, în interiorul Bisericii, între cele două dieceze. De aici învățăm că nu se poate face unitate cu ceilalți din afară, până nu o realizăm în casa noastră. Este o lecție pe care Episcopul Martir ne-o transmite din Viața de după viață. Mi se pare că de data aceasta a fost învinsă legea firii gândul mă duce la pilda bogatului și a săracului Lazăr! De astă dată, însă, Tatăl se lasă înduioșat convins de un „bogat” de-al nostru care, ajuns în lumea de dincolo și văzându-i pe ai săi mergând pe drumul necredinței,

(continuare în pag. 5)

(urmăre din pag. 4)

Îl imploră să-l trimită pe Lazăr la ai lui, să-i avertizeze să le confirme realitatea dreptății lui Dumnezeu, care urmează vieții noastre de pe pământ. Toate acestea în speranța unei autentice convertiri. Dacă în pilda noutestamentară, Părintele Avram, nu este de acord, spunând că i-au avut pe profeți și noi știm, chiar pe Fiul Său iată, mi se pare, că în această zi, Tatăl însuși se îndură și ne mai acordă o șansă. Iată, vine „Lazăr” al nostru, odinioară aruncat în groapa comună din Sighetul Marmăției. Dar, Noul Lazăr, nu vine să vestească pedeapsa viitoare, ci răsplata fidelității, ne orientează spre măreția Tatălui iubitor și iertător. Vine Episcopul Martir Valeriu Traian Frențiu, care aici, pe pământ a avut parte de sfârșitul lui Lazăr din pericopa Evanghelică și după șase decenii, revine să întărească pe frații Săi. Revine spiritul Său, și ne convinge că de vom rămâne” lângă Domnul Isus, aproape de El...” de ne vom găsi mereu pe urmele episcopilor martiri” vom ajunge cu siguranță în, sânul lui Avram”. Și iată ce și cum ne învață: „în închisoare, i-a uimit pe gardieni când, palmuit fiind, cu mâna tremurândă, dar cu o voce care nu și-a pierdut fermitatea, i-a binecuvântat”. La vreme de nevoie, Divinul Pedagog va face, prin metodele pe care și le alege, pe fondul naturii Sale, care este Iubirea, să prindă viață „oasele acestea” cum ne vestea odinioară, profetul Ezechiel!

Preasfințitul Alexandru spunea „aici la Reșița, ... ne găsim pe urmele episcopilor martiri...”. Un creștin conștient trebuie să fie foarte atent dacă viața sa corespunde exigențelor acestor urme! Nu putem arăta oamenilor aceste urme și să le spunem, da, poftim, mergeți pe aceste urme că veți fi mântuiți ci, ei se așteaptă să

mergem împreună, pe aceste urme așa cum Preasfințitul Alexandru ne conduce pe aceste sfinte urme, mergând cu noi, dar și spunându-ne: *Haideți, veniți să mergem împreună pe aceste urme sigure!*

Doresc celor care au fost prezenți și nu numai, să aibă parte de bucuria cerească a întâlnirii cu Domnul Înviat! Dacă, la întâlnirea cu Învățătorul, Maria din Magdala a strigat „Rabuni, Învățătorule!”, dacă Toma a exclamat „Domnul meu și Dumnezeuul meu!”... Luca și Cleopa L-au recunoscut la Frângerea Pâinii și au spus: „*Au nu ardea inima noastră în noi, când El ne vorbea pe cale?!*” Îmi doresc să aflu, pentru că fiecare se poate întâlni cu El, în viața Bisericii noastre Române Unite, Greco-Catolică, de ieri și de azi pe urmele episcopilor martiri vă rog, spuneți-mi, care este strigătul vostru, sau poate șoaptele voastre, la întâlnirea cu Domnul Înviat?

Vă îmbrățișez cu drag și-I mulțumesc Lui că din fiecare dintre noi dorește să facă un apostol. El, când alege și trimite în misiune, dă și puterea de se a face bine ceea ce dorește de la noi. Mi-aș fi dorit să mă pot ocupa în special de soțiile preoților noștri venite de departe... Îmi era dor de mult iubita Sora Ligia... pr. Buzași, de domnul director Cristea, al Liceului Greco-Catolic din Oradea... am ajuns să ne salutăm și să schimbăm doar câteva cuvinte. O bucurie deosebită am avut pentru prezența părintelui ortodox Petru Berbenția și a părintelui ortodox ucrainian, Petru Popovici, veniți în calitate de prieteni și care au fost cu noi. Părintele arhidiacon romano-catolic Iosif Csaba Pal, de domnul Erwin Josef Tigla - președintele Forumului German, împreună cu doamnele - membre ale Forumului. Cu domnul dr. Vuia și celelalte neamuri ale vrednicului Episcop Martir, din Ticvani ne-am amintit frumoasele Sfinte Liturghii de catacombe din casele lor, înainte de retrocedarea locașului de cult pe când alergam, împreună cu cele două fiice, pe atunci micuțe și-l însoțeam pe părintele Marian Ilie Ștefănescu la cele trei Sfinte Liturghii pe duminică, în județ, pentru desțelenirea terenului din inimile oamenilor, unde am avut parohii greco-catolice, înainte de 1948.

Mulțumim lui Dumnezeu! Am învățat de astă dată că Domnul nostru nu m-a chemat să fiu maestru de ceremonii ci, să rămân, „*mama, aplecată în rugăciune, pentru copiii ei*”, cum definea Preasfințitul Alexandru, soția preotului, la una din minunatele noastre întruniri anuale.

A fost minunat să-L las pe El să lucreze eu să mă micșorez, ca El să crească... îi îmbrățișez pe toți și-L rog pe Cel Înviat să se întâlnească El personal cu fiecare ceea ce este important este că Isus Cristos a triumfat și-n viața Vrednicului Episcop Martir, dar și în viața noastră începând cu acest eveniment istoric și spiritual deopotrivă.

Bucuria noastră a fost mare pentru că am fost beneficiarii a două binecuvântări arhieresti!

Prin prezența și cuvântarea sa, domnul Primar dr. ing. Mihai Ștefănescu, a atins inimile noastre.

Bunul Dumnezeu îi va răsplăti tot ce a făcut, dovedindu-se astfel a fi primarul tuturor.

Mulțumim tuturor celor care au contribuit ca să aibă loc: OMNIA AD MAJOREM DEI GLORIAM!

Alin CREȚU

Vârsta a treia, dincolo de temeri (partea a II-a)

Printre cele mai drastice schimbări determinate de bătrânețe se numără și statusul de dependență față de alții, trecerea de la o poziție social activă la una caracterizată de pasivitate și inerție, care produce profunde sentimente de teamă, izolare, dezordine personală. Ideea de a depinde de copii este resimțită ca un sentiment de vinovăție, de frustrare, percepend ajutorul ca o schimbare dramatică, care inversează raporturile dintre generații. Cazurile de dependență totală economică, afectivă, existențială și medicală produce în bătrân sentimente de inutilitate familială și socială, uneori fiind neglijat și ignorat.

Una dintre cele mai puternice necesități ale lor este cea de comunicare și interacțiune cu alții. În cazul insatisfacerii acesteia, apar puternice efecte asupra sentimentului de singurătate, ce atrage după sine consecințe devastatoare asupra sănătății fizice și psihice.

Bătrânețea, așa cum o arată realitatea și cercetările medicale, înseamnă deteriorare, modificare, dar nu întotdeauna și nu în primul rând boală. Cu toate acestea, în numeroase cazuri, **boala** este sinonimă cu bătrânețea, mai ales la vârsta înaintate. Este normal ca la această vârstă să se modifice capacitatea de adaptare senzorială, motorie, cognitivă, la schimbările de mediu, datorită dereglărilor hormonale și/sau patologice ale funcționării organelor de simț, a mecanismelor cerebrale ale dezorganizării întregului ansamblu anatomic-fiziologic. Pe plan psihologic, toate acestea se resimt puternic, producând dezechilibre care pot merge până la senilitate. Atunci când persoana începe să își dea seama că nu mai are control deplin asupra organismului, ea care poate ceda oricând, aparând **frica de durere fizică, frica că nu va fi îngrijit când va fi bolnav, frica de a nu fi dependent fizic, economic și psihic de familie**, dar în special, **frica de moarte**.

Implicațiile pe care le presupune diagnosticul de boală în fază terminală în viața unei persoane sunt coplășitoare. În prezența bolii, individul se confruntă cu două probleme majore:

- separarea de familie prin spitalizare

- încredințarea vieții și a corpului în mâna unor persoane străine.

Deși inevitabilitatea morții este prezentă în mintea vârstnicilor, puțini sunt aceia care reflectă la propria **moarte**, în special datorită unor cauze naturale. În inconștient, ei se gândesc la moartea lor ca la ceva foarte rău care li se poate întâmpla, cum ar fi un accident. În cazul apariției unei boli în stadiul terminal, după perioada de negare a problemei, apare furia, care la unele persoane este îndreptată spre diferite persoane (membrii familiei, dușmani, medici) sau chiar împotriva lui Dumnezeu. Este momentul în care se acceptă existența unei Entități Superioare, care ghidează mersul lucrurilor, care dictează cine se naște și cine moare. Căutând să găsească explicații privitor la situație, încep să se gândească la faptul că poate boala este de fapt o pedeapsă divină pentru faptele negative săvârșite de-a lungul vieții. Apare perioada de resemnare, de neajutorare și depresie. Acum ei par a fi lipsiți de speranță. Așa cum o persoană jelește moartea partenerului de viață, tot așa este posibil ca persoana muribundă să-și jelească propria moarte. Această jeliere este ultima fază spre stadiul de acceptare, în care, cu mult sprijin și răbdare, renunță la sentimentele de mânie, frică și depresie și acceptă soarta în liniște. Rugăciunile adresate Divinității sunt utilizate ca și mecanism de adaptare la boală.

În perioada bătrâneții, persoanele încep să frecventeze biserica, să se roage mai mult în speranța mântuirii divine. Ei sunt motivați de **frica de pedeapsă** pe care o resimt, dar și de faptul că, unii dintre ei, încep să înțeleagă mai profund starea faptelor, meditănd asupra rostului lor în lume.

Unele persoane frecventează biserica din **frica de a nu se simți singuri și abandonați**. Altele, din dorința de a-și completa programul, de a face pur și simplu ceva, datorită deconectării de la viața socială odată cu pensionarea. Are loc, așadar, restructurarea vieții sociale, colegii de la muncă fiind „înlocuiți” cu alte persoane care frecventează biserica, unele biserici având în program și „Întâlnirea persoanelor de vârsta a treia”.

Intențiile apostolatului rugăciunii pentru anul 2012

IUNIE

Intenția generală: Pentru ca toți credincioșii să știe să recunoască în Euharistie prezența vie a Celui Înviaț, care îi însoțește în viața zilnică.

Intenția misionară: Pentru ca toți creștinii din Europa să redescopere propria identitate și să participe cu elan mai mare la vestirea Evangheliei.

ERATĂ

În numărul trecut al revistei noastre, dintr-o eroare tehnică, poemul *Locul căpățânii*, semnat de Virginia Paraschiv, de fapt aparține domnului Mihai Ganea. Facem cuvenita rectificare.

„Faceți ce vă va spune”

Luna mai, lună dedicată Sfintei Fecioare, a început pentru un grup de aproape 50 de tineri ai Protopopiatului Greco-Catolic Holod din Județul Bihor sub semnul bucuriei, și credem că și sub Mantia ocrotitoare a Maicii Domnului. De 1 mai, când unii s-au întâlnit la „un grătar”, tinerii și copiii din acest protopopiat, împreună cu preoții din parohiile lor și pr. Seica Gheorghe, protopop, sau întâlnit în micul sat Gruilung (35 de case locuite – 4 culte religioase) pentru a se lăsa umpluți de harul divin, prin participarea la Sfânta Liturghie, apoi prin experiența trăită alături de Sora Antonella Lazzaro, din Congregația „Surorile Minime ale Reginei Purgatoriului” din Beiuș, care le-a propus sub o formă foarte atractivă să mediteze la episodul de la Nunta din Cana Galileii, și în special la îndemnul Sfintei Fecioare – „Faceți ce vă va spune”.

Din impresiile culese de la participanți, putem afla cum au trăit ei aceste momente:

Sidonia (Gruilung) – Azi la întâlnirea copiilor cel mai mult mi-au plăcut cântecele cu sora Antonella, jocul cu copiii și că mi-am făcut prieteni noi.

Andrei (Gruilung) – A fost foarte frumos, mi-a plăcut pentru că au fost mulți copii și am cântat.

Cristina (Sâmbăta) – La Liturghie am simțit o înălțare sufletească și că avem o biserică tânără.

Oana (Tinca) – A fost frumos pentru că am întâlnit mulți copii, am participat la o Liturghie foarte frumoasă și antrenantă și am făcut jocuri frumoase, pe viitor o să mai particip.

Roxana (Hodișel) – Întâlnirea copiilor este un proiect bine gândit, deoarece aici copiii sunt implicați în activități în care își consolidează diferite deprinderi spre lauda divină.

Andreea – Viața ne uimește în fiecare zi cu lucrurile pe care ni le oferă. Mi-a plăcut pentru că Liturghia a fost animată cu mult drag de copii, ne-am distrat, am mâncat sarmale și toată lumea a fost plină de voie bună.

Tereza – M-a impresionat implicarea copiilor în activitățile propuse, faptul că au fost deschiși la tot ce se petrecea în jur și că la liturghie au încercat să dăruiască puțin din bucuria lor.

Maria – Mi-a plăcut că am fost uniți, deschiși și... mereu cu zâmbetul pe buze. Am putut să legăm noi prietenii, fiecare unică, să ne jucăm, să cântăm și să stăm împreună. În acest fel am creat o întâlnire specială.

Cristian – Pentru mine această zi a fost o adevărată experiență la care am putut participa, dar și o plăcere. Cel mai mult mi-a plăcut faptul că cei câțiva copii din satul nostru au văzut și ei ce înseamnă o astfel de întâlnire. Eu am m-ai fost la astfel de întâlniri, dar dacă nu s-ar fi ținut aici în micul nostru sat, ei poate nu aveau ocazia aceasta. Eu am mai participat și am să mă duc de câte ori se vor face astfel de întâlniri, dar dacă s-a organizat la Gruilung ei au avut mai mult curaj să participe, iar pentru adulți a fost ceva impresionant, deoarece unii nu știau că se face pentru copii o astfel de activitate, atât materială însoțită de jocuri, cât și spirituală, care la rândul ei e însoțită de rugăciuni și învățături creștine. Totuși, și pentru mine a fost o adevărată noutate.

Reușita acestei întâlniri, care a fost organizată pentru prima dată în această parohie păstorită între anii 1930-1948 de călugării franciscani, primul fiind pr. Ion Gârleanu, impresiile participanților, implicarea enoriașilor din Gruilung și dorința lor de a se mai organiza asemenea întâlniri, ne dau speranța într-o înflorire a Bisericii și că acești tineri vor deveni mărturisitori activi ai învățăturii Evangheliei lui Isus Cristos.

Liturghia comună, jocurile și „oalele cu delicioasele sarmale” (pregătite de credincioasele din Gruilung și Calea Mare) au fost momente prielnice pentru a urma îndemnul motto-ului întâlnirii „Faceți ce vă va spune”, iar Isus știm că a zis: „Lăsați copiii să vină la Mine!”

Pr. Alexandru Ioan CHIVARI

Biserica din Vășad

Biserica greco-catolică din Vășad a fost confiscată în 1948 de regimul comunist și dată Bisericii Ortodoxe Române. După căderea regimului comunist, ca urmare a refuzului sistematic al Bisericii Ortodoxe Române de a permite accesul credincioșilor greco-catolici din Vășad în biserică, Parohia Greco-Catolică a deschis acțiune în justiție pentru recuperarea bisericii, proces care a fost câștigat definitiv și irevocabil în 2011.

După câștigarea procesului, partea greco-catolică a încercat, în repetate rânduri, să ajungă la o înțelegere cu reprezentanții Bisericii Ortodoxe Române pentru rezolvarea amiabilă a acestei situații și a propus ca soluție practică folosirea alternativă a bisericii greco-catolice de către ambele comunități religioase.

Folosirea alternativă a lăcașului de cult greco-catolic atât de ortodocși cât și de greco-catolici este o soluție practică propusă de Biserica Greco-Catolică astfel încât fiecare comunitate religioasă să se poată ruga într-o biserică. „În aceeași biserică este loc și de unii și de alții”, spunea episcopul greco-catolic Virgil Bercea, comentând o situație similară celei de la Vășad care avut loc la Vălanii de Beiuș în 2008.

Reprezentanții Bisericii Ortodoxe Române au refuzat sistematic această soluție practică, afirmând că nu vor retroceda biserica greco-catolică din localitate și nici nu-i vor lăsa pe greco-catolici să intre în ea.

Pe data de 5 aprilie 2012, înainte de Paști, greco-catolicii au încercat să intre în biserică cu un executor judecătoresc și au fost agresați fizic.

În urma acestui incident, episcopul greco-catolic Virgil Bercea i-a trimis o scrisoare Patriarhului Daniel, pe data de 10 aprilie, cerându-i să condamne public aceste acte de agresiune contra greco-catolicilor și să se implice în reinstaurarea păcii interconfesionale la Vășad, astfel încât greco-catolicii să poată celebra Paștile în propria biserică. În răspunsul primit de la Patriarhie pe data de 11 aprilie, aceasta și-a derogat orice responsabilitate, spunând că „astfel de situații regretabile să fie soluționate prin dialog la nivel local. În situația în care nu se identifică o soluție pastorală pe plan local, se poate apela la ajutorul ierarhilor din zonă, iar, ulterior, în ultimă instanță, în cadrul dialogului oficial dintre Biserica Ortodoxă Română și Biserica Română Unită cu Roma, Greco-Catolică”.

Pe data de 19 aprilie 2012, reprezentanții Bisericii

Ortodoxe din Vășad au semnat în fața executorului judecătoresc un proces verbal în care se angajau că îi vor lăsa pe greco-catolici să intre în biserică în data de 26 aprilie, orele 10:00.

La data stabilită, pe 26 aprilie, însă, când reprezentanții greco-catolici s-au deplasat cu executorul la fața locului, reprezentanții Bisericii Ortodoxe au strâns zeci de persoane, inclusiv copii, pe care i-au postat la intrarea în curtea bisericii, pentru a opri din nou intrarea greco-catolicilor în biserică.

În dimineața zilei de 2 mai 2012, episcopul greco-catolic Virgil Bercea i-a scris episcopului ortodox Sofronie solicitându-i să se implice personal în detensionarea situației de la Vășad și calmarea reprezentanților Bisericii Ortodoxe. Până la ora actuală nu s-a primit nici un răspuns din partea Episcopiei Ortodoxe.

Pe data de 3 mai 2012, la orele 06:05 dimineața, greco-catolicii au intrat în biserică cu executorul judecătoresc sub protecția jandarmilor.

Biroul de presă

Comunicat

Episcopul Virgil Bercea îi cere Patriarhului Daniel să condamne public actele de agresiune ale reprezentanților Bisericii Ortodoxe Române contra greco-catolicilor din Vășad, jud. Bihor

Nr. 374 / 10.04.2012

Praefericirea Voastră,

Suntem în Săptămâna Patimilor și ne pregătim pentru Învierea Domnului. Ar trebui să uităm de grijile lumești și să ne îndreptăm cugetul și sufletul spre sluj-

bele care ne pregătesc pentru a-L întâmpina pe Domnul înviat liberi de tot ce este prea pământesc. Din păcate trebuie să vă scriu despre durerile credincioșilor noștri care la Vășad, Bihor, și nu numai, vor celebra Învierea

Greco-catolicii din Vășad au reintrat în biserică după 64 de ani

După 64 de ani, greco-catolicii din Vășad, județul Bihor, au reintrat în biserica greco-catolică din localitate pe data de 3 mai 2012. Reintrarea s-a făcut la ora 06:05 dimineața cu ajutorul executorului judecătoresc, care a pus în aplicare, sub protecția jandarmilor, o hotărâre definitivă și irevocabilă a justiției române care retroceda biserica din localitate Parohiei Greco-Catolice.

„Îi mulțumim lui Dumnezeu că am reușit să reintrăm în biserică după atâția ani și că avem unde ne ruga”, a spus preotul Voicu Vlad, parohul greco-catolic din Vășad. „Păcat însă că, din cauza lipsei de deschidere a părții ortodoxe pentru soluții practice, a trebuit să se recurgă la executor judecătoresc și jandarmi, când totul se putea face amiabil, în spirit frățesc și respect reciproc”.

Reprezentanții greco-catolici au apelat la executorul judecătoresc datorită faptului că reprezentanții Bisericii Ortodoxe Române au refuzat orice formă de dialog constructiv și soluția practică ca biserica greco-catolică din localitate să fie folosită alternativ de cele două comunități religioase.

Relația dintre ortodocși și greco-catolici continuă să rămână tensionată în localitate ca urmare a faptului că reprezentanții Bisericii Ortodoxe Române i-au mobilizat în repetate rânduri pe credincioșii ortodocși să se opună intrării greco-catolicilor în biserică.

Episcopia Greco-Catolică de Oradea face pe această cale un apel deschis Patriarhiei Române și Episcopiei Ortodoxe de Oradea să se implice direct în a-și controla reprezentanții din teritoriu care incită credincioșii ortodocși la ură interconfesională și acțiuni antisociale contra greco-catolicilor.

(urmare din pag. 8)

nu în biserica lor, ci prin alte locuri improprii.

Concret, pe data de 5 aprilie 2012, greco-catolici din Vășad ar fi trebuit să intre în biserică pe baza unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile. Reprezentanții Bisericii Ortodoxe Române nu numai că s-au împotrivit aplicării legii și au adresat insulte verbale reprezentanților greco-catolici, dar i-au și agresat fizic pe cei din urmă.

Parohia Greco-Catolică Vășad a apelat la justiție pentru că de 20 de ani cer fraților ortodocși să-i lase să celebreze și ei în biserica lor la o oră alternativă, apel refuzat sistematic de către frații ortodocși. Chiar și după câștigarea procesului, partea greco-catolică a încercat în repetate rânduri să ajungă la o înțelegere cu reprezentanții Bisericii Ortodoxe Române pentru a rezolva amiabil această situație și a propus aceeași soluție practică: folosirea alternativă a bisericii greco-catolice de către ambele comunități religioase. Soluția a fost refuzată de fiecare dată de către partea ortodoxă.

Este greu de înțeles de ce Biserica Ortodoxă Română refuză celebrarea alternativă ca soluție practică de rezolvare a problemei cauzate de confiscarea în

De asemenea, facem un apel autorităților Statului Român să vegheze la asigurarea ordinii publice în localitate, astfel încât credincioșii greco-catolici să își poată folosi în liniște biserica.

Duminică, 6 mai 2012, începând cu orele 10.00, va avea loc prima Liturghie greco-catolică în biserica din Vășad după 64 de ani.

1948 a bisericilor greco-catolice și date de comuniști în folosința Bisericii Ortodoxe, ba mai mult, incită la violență împotriva greco-catolicilor și la nerespectarea legii. În Occident, Biserica Ortodoxă nu are nici o problemă să folosească alternativ bisericile pe care Biserica Catolică i le pune la dispoziție astfel încât românii plecați de acasă să aibă unde se ruga. Între timp, în România, greco-catolicii din atâtea localități trebuie să serbeze și în acest an Paștile în locuri improprii pentru că nu sunt lăsați în propriile biserici de reprezentanții Bisericii Ortodoxe Române.

Preafericite Părinte, ca Întâistătător al Bisericii Ortodoxe Române, trebuie să condamnați public aceste acte de agresiune împotriva greco-catolicilor întreprinse ori instigate de reprezentanții Bisericii Ortodoxe, și să solicitați ca legea să fie respectată. Aveți datoria morală să interveniți pentru a reinstaura pacea interconfesională la Vășad, iar greco-catolicii să poată celebra Paștile în propria biserică.

Vă doresc tot binele și sărbători pline de haruri. Hristos a înviat!

† Virgil Bercea

Sfânta Împărtășanie solemnă la Ortelec, Zalău

Deși în urmă cu numai 7 luni, în data de 11 Septembrie 2011, s-a oficiat prima Sfântă Liturghie după 63 de ani în Parohia Greco-Catolică Ortelec, Zalău, Duminica Floriilor a fost o zi de mare sărbătoare pentru credincioșii acestei parohii, deoarece trei copii au primit prima Sfântă Împărtășanie solemnă.

Acest eveniment a fost precedat de o intensă pregătire catehetică a copiilor cu preotul paroh. În cuvântul de învățătură de la Sfânta Liturghie i-a îndemnat pe copii să ducă lumina lui Cristos în sufletele celor dragi, în familie, la școală și în orice loc în care vor ajunge în cursul vieții.

Sfânta Împărtășanie este un moment de referință pentru viața unui creștin. Ea rămâne înscrisă între datele importante, cum ar fi ziua de naștere sau ziua botezului, deoarece, cu acest prilej, copiii devin membri responsabili ai Bisericii lui Cristos.

Pr. Petru PEȘTEAN

Sfânta Împărtășanie solemnă la Borod

Parohia Greco-Catolică Borod a celebrat cu multă emoție Duminica Floriilor din acest an, când 5 copii, după ce au fost pregătiți de părintele paroh, au primit prima Sfânta Taină a Spovezii și Sfânta Împărtășanie în mod solemn.

Copiii s-au implicat în mod activ în desfășurarea Sfintei Liturghii prin citirea antifoanelor, apostolului, recitarea Crezului și a rugăciunii Tatăl nostru și au cântat în timpul Sfintei Împărtășanii.

Ca să-și aducă mereu aminte de acest moment important din viața lor, copiii au primit diplome însoțite de mici cadouri: cărți de rugăciuni, suveniruri și dulciuri.

La final au făcut fotografii și au invitat pe toți credincioșii la o mică agapă pregătită de părinții lor.

Pr. Cornel Chețe LAKNER

Acțiune de caritate la Mănăstirea „Maica Domnului”

„Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine...” (Matei 25,35-36)

În preajma sărbătorii de Paști, la Mănăstirea Franciscană „Maica Domnului” din Oradea, marți 10 aprilie, după liturghia de la orele 18:00, s-au distribuit pachete cu alimente de bază pentru persoanele nevoiaș din comunitatea parohială și nu numai.

Călăușiți de iubirea față de aproapele și urmând

exemplul părintelui lor, Sfântul Francisc de Assisi, terțiarilor franciscani, împreună cu asistentul lor spiritual, părintele Mihai Vătămănelu, au pregătit 100 de pachete în valoare de 1800 lei, pentru a le dăruia celor cu situație materială precară. O parte din pachete urmează să fie oferite de către preoții de la Mănăstire cu ocazia vizitării bolnavilor, celor care din motive de sănătate nu s-au deplasat la biserică. Mulțumim Domnului pentru toate darurile pe care le revărsă asupra noastră, pentru bucuria de a ști să primim în jurul nostru.

Sanda ULICI

Ioan F. POP

PERIPATETIZĂRI

Cred în filosofia care devine un spectacol (chiar și gratuit) al gândirii. După cum mă seduce gândirea care devine propriul ei spectacol. Din filosofie nu rămîne, pînă la urmă, decît *poezia* ei.

Dacă, cioranian vorbind, existența este un plagiat, moartea este o compilație a răspunsului final.

Scrisul este și o răzbunare tardivă (și inutilă) pe țăranul total care nu am apucat să fiu, pe absolutul proxim pe care l-am pierdut. (Țăranul ajunge cel mai repede la absolut. El lucrează cotidian cu absolutul).

Partea cea mai nesuferită a idioțeniei e pedagogia și sfătoșenia ei incontinate.

Cea mai grea misiune a unui om e să rămînă om toată viața.

Cărțile mari se pot naște și din eșecuri mărunte.

Omenirea este tot mai greu de suportat ca oameni concreți. Apreciez omenirea pînă la stadiul de... om. De fapt, omenirea a decăzut atît de mult, încît poate exista chiar și fără... oameni.

Culcat pe spate, în iarbă, ca și cum pămîntul ar fi numai al meu. Norii se aleargă unul pe altul, într-o perindare fără sfîrșit. Pădurea curge printre genele ușor întredeschise. Totul părea un joc în care regulile nu s-au dat încă. Cu un simplu surîs se putea anexa cerul.

Oricît ar fi de cruntă, moartea nu mă poate face să regret total viața. Dar nici să o preamăresc prea mult.

De cîte ori încerc să fiu doar eu însumi ajung să fiu doar un străin în raport cu mine însumi.

Cea mai deplorabilă speranță: cea a maimuței de a deveni om. Dacă nu eram „făcuți”, noi nu puteam deveni oameni niciodată.

Îngerii nu pot fi ținuți aproape cu „contract de colaborare”.

Oricît și oricîți ne-am strădui (și ne „străduim” strașnic) prostia din lume nu poate fi epuizată. Ea rămîne mereu întreagă, ajunge la toată lumea. Mulți îmbracă, pe viață și pe moarte, toga imposturii. Devin *cruciații* ei voluntari. Proștii sînt atît de mulți încît își pot permite luxul de a face pe *deștepții*.

Păcat că limbajul nu produce accidente mortale, iar cuvintele nu pot pălmui. Cel mai mare pericol pentru cultură nu este incultura (asumată), ci semidoctismul viril.

Moartea recuperează ceea ce s-a greșit la naștere. Ca atare, și cel mai sărac om are, din belșug, de unde să moară.

DECLARAȚIA

Conferinței Episcopilor din România
referitoare la alegerile locale din 2012

Noi, Episcopii catolici de ambele rituri din România, reuniți la Blaj în sesiunea de primăvară, între 8 și 10 mai, îndemnăm pe fiecare creștin și pe toți oamenii de bună credință să-și exercite dreptul și responsabilitatea de a participa la vot, pentru alegerile locale din 10 iunie 2012.

Creștinii trebuie să aibă un rol activ și esențial în păstrarea și promovarea valorilor creștine proprii popoului nostru, și conforme cu învățătura Sfintei Scripturi și a Bisericii.

De aceea insistăm ca toți creștinii să își exercite dreptul de a vota și să voteze pe aceia care promovează valorile demnității umane, sprijină familia și respectă viața încă din momentul conceperii ei și până la sfârșitul ei natural, care promovează pacea, valorile eticii creștine și creația lui Dumnezeu. Fiecărui în parte, și tuturor nu ne este indiferent cine ne reprezintă politic valorile și interesele sociale.

În exercitarea acestui drept constituțional și cetățenesc, nimeni nu trebuie să se lase influențat de promisiuni, bani sau alte avantaje materiale.

Adresându-vă acest îndemn ne rugăm Bunului Dumnezeu pentru binele țării și al popoului nostru.

În numele Episcopilor,
Cu binecuvîntare arhierască:

PF Lucian Card. Mureșan
Arhiepiscop Major,
Mitropolit de Alba Iulia și Făgăraș, Președinte

Vestitorul - 20 de ani de la reparație

Revista Vestitorul a sărbătorit vineri, 27 aprilie 2012, alături de partenerii, colaboratorii și redactorii ei, 20 de ani de prezență în Biserica Greco-Catolică din România și din diaspora. La sărbătoarea, organizată de Episcopia Română Unită cu Roma, Greco-Catolică Oradea, au participat prietenii și admiratorii, **peste 200 de persoane** dornice să aniverseze 20 de ani de la reparația revistei de cultură creștină. La eveniment au mai fost prezenți: Preasfințitul Virgil Bercea, episcopul greco-catolic de Oradea, vicarul Florian Gui, primarul Ilie Bolojan, viceprimarul Florica Cherecheș, redacția Revistei Vestitorul, preoți, oameni de cultură, medici, profesori și jurnaliști.

Prima parte a manifestării, intitulată „Vestitorul – 20 de ani de la reparație”, a fost dedicată prezentării trecutului și prezentului revistei, dar și a proiectelor de succes ale publicației. Despre acestea au vorbit PSS Virgil Bercea, președintele Revistei, părintele Olimpiu Todorean, redactorul coordonator, și Ioan F. Pop, secretarul de redacție al acesteia.

„Aniversarea a douăzeci de ani de la reparația <<Vestitorului>> este o ocazie de a aduce mulțumire lui Dumnezeu și de a ne bucura pentru faptele bune din viața Bisericii, consemnate, lunar, în paginile revistei noastre”, a spus părintele Olimpiu Todorean, cu ocazia aniversării publicației.

În a doua parte a evenimentului, cunoscutul scriitor, teolog, eseist și traducător dr. Cristian Bădiliță și-a lansat ultimele volume, apărute în 2012: „Noul Testament. Apocalipsa lui Ioan”, „Și cerul s-a umplut de sfinți”, precum și „Biserici, secte, erezii? Dialoguri fără prejudecăți despre marile tradiții creștine”, ultimul apărut în anul 2011. Cu acest prilej, și poetul și eseistul dr. Ioan F. Pop și-a lansat cartea „Tăceri de la margine”.

După ce PSS Virgil Bercea și conf. univ. dr. Marius David Cruceru au prezentat volumele lansate, a venit rândul autorului Bădiliță să vorbească despre cărțile sale.

Atmosfera a fost cu atât mai deosebită pentru că audiența a avut parte de adevărate prelegeri teologice, istorice și filosofice, susținute de Cristian Bădiliță.

Vestitorul contribuie, de 20 de ani, la transmiterea și cultivarea unor valori spirituale, morale, culturale și religioase. De 20 de ani, Vestitorul se străduiește să le ofere cititorilor săi informații din viața Bisericii, articole și versuri cu caracter religios, evenimentele din eparhie și Biserica Catolică, materiale de istorie, cultură, filosofie, menite să fie – așa cum arăta Episcopul Vasile Hossu - „merinde pentru viața spirituală și îmbogățirea culturală a neamului”.

Manifestările dedicate revistei vor continua cu o caravană culturală în liceele orădene, precum și cu un colocviu intitulat: *Vestitorul* și colaboratorii lui de-a lungul timpului. Toate aceste activități culturale se rea-

lizează și prin susținerea financiară a Primăriei Municipiului Oradea, prin proiectul **Vestitorul – 20 de ani de la reparație**.

Crina DOBOCAN

Istoric

Revista *Vestitorul* s-a născut în anul jubiliar 1925, la inițiativa episcopului martir Valeriu Traian Frențiu, din dorința de a avea propria revistă pentru a publica tot ceea ce până atunci în Biserică era publicat prin circulare, pentru cultivarea sufletească a preoților și a mirenilor.

„<<Vestitorul>> va fi zala de legătură între centru și periferii, farul de lumină pentru toți, organul de unire și concentrare al tuturor, cler și mireni; va fi arena unde își va putea aduce fie cine tributul la consolidarea, întărirea și propășirea noastră religioasă. El va deștepta râvnă în preot și în mirean deopotrivă. În preot: ca să-și aducă aminte de chemarea sa sfântă; în mirean: să-și iubească legea sa; în preot: să-și intensifice pastorația sa; în mirean: să-și trăiască legea sa. ...<<Vestitorul>> va nuzi nu numai să facă cunoscute și să introducă metoadele de activitatea pastorală aplicate în aceea Biserică a Apusului, ci el va predica și va apăra și alipirea neclintită către religia Romei eterne, cu care trăim și murim. <<Vestitorul>> va fi călăuză sinceră și credincioasă pentru toți cei care doresc să cunoască adevărul neprihănit. Va fi un organ de popularizare a științelor religioase. Va lumina mințile; va împrăști nedumeririle și prejudițiile, va întări inimile...”. Cu aceste idei au pornit la drum redactorii Revistei în 1 ianuarie 1925.

La început, revista a fost condusă de părintele Aloisie Ludovic Tăutu, iar după plecarea acestuia la Roma, de către părintele dr. Nicolae Flueraș, iar mai târziu de părintele Coriolan Tămăian. Activitatea revistei a fost întreruptă în anul 1940, dar a fost reluată în anul 1993.

În primii ani după reparație, revista se numea „Vestitorul Unirii”, fiind editată de Episcopia Română Unită din Oradea, apărând ca „Foaie de spiritualitate și

(continuare în pag. 13)

COMUNICAT

În perioada 8-10 mai 2012 a avut loc la Blaj Sesiunea de primăvară a Conferinței Episcopilor din România. Sesiunea de lucru, care s-a desfășurat între 8 și 10 mai 2012, a fost găzduită de Arhiepiscopia Majoră a Bisericii Române Unite cu Roma, Greco-Catolică, iar lucrările au fost conduse de Preafericitul Cardinal Lucian Mureșan, Președinte CER.

Episcopii romano-catolici și greco-catolici din România își exprimă îngrijorarea pentru situația proprietăților și a locașelor de cult încă neretrocedate. În acest sens, Conferința Episcopală Română solicită Statului Român să aplice legea și să rezolve problema restituirii proprietăților și a lăcașurilor de cult confiscate de către statul comunist. CER a luat, totodată, la cunoștință despre situațiile petrecute la Vășad și Șișești, și își exprimă preocuparea pentru faptul că reprezentanții Bisericii Ortodoxe Române se opun aplicării legii și își instigă proprii credincioși. În acest context membrii Conferinței și-au exprimat consternarea în fața faptului că bisericile catedrale de la Baia Mare și Gherla sunt încă nerestituite. De asemenea, episcopii catolici își exprimă surprinderea față de refuzul Bisericii Ortodoxe Române de a accepta slujirea alternativă în bisericile greco-catolice confiscate de regimul comunist, în timp ce, în Occident, frații ortodocși folosesc pentru uz liturgic sute de biserici puse la dispoziție de Biserica Catholică.

Episcopii au luat în discuție tema demnității persoanei umane și cer tuturor credincioșilor să respecte învățătura Bisericii asupra vieții, să o promoveze de la origini și până la sfârșit, solicitând în același timp autorităților Statului să respecte viața prin legi juste.

În cadrul lucrărilor, Episcopii au mai discu-

tat despre rolul laicilor în Biserică, despre Întâlnirea Mondială a Familiilor (Milano, 30 mai-3 iunie 2012), Ziua Tineretului Catolic – celebrată în acest an la nivel național (Iași, 25-29 iulie) –, despre Forumul Internațional al Acțiunii Catolice (FIAC) ce se va întruni anul acesta tot la Iași (august 2012), și alte teme cu caracter pastoral, social, ecumenic și administrativ. De asemenea, Episcopii au redactat o scrisoare pastorală comună prin care îndemnă pe fiecare creștin și pe toți oamenii de bună credință să-și exercite dreptul și responsabilitatea de a participa la vot pentru alegerile locale din 10 iunie 2012.

În acest an se împlinesc 100 de ani de la nașterea (5 iunie 1912) și 10 ani de la trecerea la cele veșnice (22 mai 2002) a Cardinalului Alexandru Todea. Cu această ocazie, episcopii catolici din România au evocat, miercuri, 9 mai 2012, memoria Cardinalului Todea, în Capela Curiei Arhiepiscopiei Majore.

Următoarea sesiune ordinară a Conferinței Episcopale Române va avea loc la Șumuleu Ciuc în perioada 25-27 septembrie 2012.

Conferința Episcopilor din România îi reunește pe toți episcopii romano-catolici și greco-catolici din România și exprimă unitatea Bisericii locale și uniunea intimă cu Urmașul lui Petru, Sfântul Părinte. Conferința Episcopilor din România se reunește de două ori pe an (primăvara și toamna), în sesiune ordinară. Președinția CER este asumată alternativ de Biserica Romano-Catolică și Biserica Greco-Catolică. Actualul președinte este Preafericitul Lucian Mureșan, Cardinal al Bisericii Catolice.

Pr. Eduard Mihai COȘA
Secretar general

(urmare din pag. 12)

cultură creștină”, în format A5, alb-negru și avea patru pagini. Numărul paginilor a crescut încet la opt și apoi la 12. Exemplarul se distribuia gratuit. În al doilea an, revista a apărut în format A5 și avea 16 pagini. Atunci, i s-a schimbat antetul, a apărut color, iar pe prima bară scria Editat de Episcopia Română Unită din Oradea, apărând ca „Revistă de spiritualitate și cultură creștină”. Anul III a adus cu el alte schimbări: format A5, color, doar că apare ca „Revistă lunară de spiritualitate și cultură creștină”. Și în al IV-lea an au fost făcute schimbări (format A4, 12 pagini alb-negru și apare ca „Revistă lunară de cultură creștină”). Din acest an, pe partea de jos a primei coperte apare cuprinsul revistei. În al VI-lea an a fost inversat textul din antet și apar color câteva numere. Din anul VIII și până azi, revista are 20 de pagini, inclusiv coperta. Un an mai târziu se revine la vechea denumire, și anume: „Vestitorul”, și se reasează în ordine firească textele din antetul paginii.

Începând cu acest număr pe copertă apare doar o imagine și cuprinsul revistei. Din al XIII-lea an, revista apare cu coperta cartonată. De atunci și până în prezent nu mai sunt schimbări în formatul revistei Vestitorul. De asemenea, o perioadă scurtă cu revista a apărut suplimentul „Suflet curat”, editat de tinerii de la Mănăstirea Maica Domnului, distribuit împreună cu revista.

Colectivul de redacție, până în 1997: Dr. Aurel Rózor, Gavrilă Nicoară, Av. Cornel Ardeleanu, Pr. Prof. Ioan Lucăcel, Prof. Iosif Suciu, Dr. Iancu Porav, Prof. Victor Sarca, Dr. George Filip, Emilian Aurel Man, Jurist Iuliu Cucu. Abonamente: Alexandru Toma.

În prezent, „Seminarium varadiensis” apare ca supliment al revistei Vestitorul, fiind realizat de Seminarul Teologic Greco-Catolic Sfinții Trei Ierarhi din Oradea și se distribuie împreună cu revista. Totodată, „Flori de crin” apare ca supliment al revistei eparhiale, editat fiind de Vicariatul Silvaniei.

Moaștele Sfântului Mare Mucenic Gheorghe la Oradea

Un fragment din craniul Sfântului Mare Mucenic Gheorghe a fost depus, la sfârșitul săptămânii trecute, în biserica greco-catolică „Sfântul Gheorghe” din Oradea.

Moaștele au fost aduse la Oradea de la mănăstirea benedictină „San Giorgio”, de pe insula cu același nume din Veneția, de călugării benedictini: padre Biagio Toffan, superior al mănăstirii „San Giorgio” din Veneția, padre Paolo Fassera, arhivist și hagiograf al istoriei vieții călugărești benedictine, fost confesor al Colegiului Pio Romeno din Roma, precum și de părințele protopop de Veneția, Vasile Barbolovici.

Încrezători în minunile pe care Sfântul Gheorghe le-a făcut de-a lungul vremii pentru cei care se apropie cu încredere de moaștele sale și pentru cei care se încred puternicei sale mijlociri, peste o mie de orădeni s-au închinat și s-au rugat la osemintele Mucenicului. Credincioșii au adus cu ei diferite obiecte și haine pentru a le atinge de racla cu rămășițele pământești ale sfântului. „Credincioșii au venit, în mare parte, să se roage pentru sănătate, fericire și să poată trece cu bine peste vremurile mai grele pe care le traversează”, a spus părintele Olimpiu Todorean, parohul bisericii „Sfântul Gheorghe” din Oradea.

Acesta le-a cerut credincioșilor prezenți să mulțumească pentru darurile primite până acum și apoi să-și plângă lui Dumnezeu, prin mijlocirea Sfântului Gheorghe, durerile, suferințele, dorințele.

„Să nu vă așteptați să vi se întâmple un miracol imediat ce ați atins sau ați sărutat moaștele. Miracolele se întâmplă în fiecare zi. Unul dintre miracole este faptul că puteți fi prezenți aici. Să aveți credința că tot ceea ce cereți de la Dumnezeu vi se va da, și prin mijlocirea Sfântului Gheorghe, dar la momentul în care Tatăl ceresc consideră că trebuie să se împlinească”, i-a îndemnat preotul Olimpiu Todorean pe creștini.

Cu această ocazie, au avut loc o serie de slujbe religioase. Astfel, sâmbătă, 21 aprilie, au fost celebrate slujbele: **Paraclisul Maicii Domnului** (părintele arhimandrit Ovidiu-Horea Pop), urmat de **Vecernia cu Litie** (oficiată de părintele arhimandrit Cornel Dârle), **Acatistul Sfântului Gheorghe**, celebrat de părintele ortodox Marin Miheș), **Adorație Euharistică** (responsabil părintele Mihai Vătămănelu OFMConv), **Sfântul Maslu**, părintele protopop Gavril Buboii) și **Moliftele Sfântului Vasile cel Mare**, oficiate, între orele 02:00 și 03:00, de către părintele ieromonah stareț Tarciziu Roman. Programul a continuat, duminică dimineață, cu Sfânta Liturghie Arhierescă, oficiată de episcopul greco-catolic de Oradea, PSS Virgil Bercea.

Evenimentul a fost prilejuit de sărbătorirea Hramului bisericii „Sfântul Gheorghe” și de împlinirea a zece ani de la înființarea acesteia.

Credincioșii parohiei au pregătit, cu această ocazie, peste 270 de caserole cu sarmale, pe care le-au distribuit oamenilor prezenți la slujba de duminică.

De la Oradea, moaștele Sfântului Mare Mucenic Gheorghe au fost duse la Beiuș, la biserica greco-catolică „Sfinții Trei Ierarhi”, iar de la Beiuș la Șimleu Silvaniei și la Zalău.

Crin DOBOCAN

Colectă pentru copiii de la Centrul de zi „Gabriele”

În perioada Postului Mare 2012 am organizat o colectă de alimente în trei biserici greco-catolice din Oradea (Catedrala „Sfântul Nicolae”, Biserica „Măica Domnului”, Biserica „Sfânta Treime” din Oradea). Credincioșii au cumpărat sau au renunțat la diferite alimente ale lor pentru a le dona celor cărora soarta le-a fost mai puțin favorabilă.

Alimentele au fost colectate cu sprijinul voluntarilor. În fiecare duminică din Postul Mare, 31 de voluntari, cu vârste cuprinse între 16 și 65 de ani, s-au implicat în colecta pe care am organizat-o.

Cei care au ales să se implice în această colecă au făcut **150 de ore de voluntariat**. Dacă ar fi să contabilizăm în bani orele de lucru ale voluntarilor am ajunge la suma de **975 lei**.

La colecă s-au adunat alimente de bază, și anume: **ulei (146 de litri), făină (228 de Kg), zahăr (198 de Kg), orez (110 de Kg), paste făinoase (129 pachete)**, etc. cu o valoare de inventar de **3.794 lei**. Unii credincioși au ales să facă donații în bani. Acestea au fost în valoare de **8.312 lei**.

Din alimentele colectate asigurăm pachetele alimentare pe toată perioada anului familiilor ai căror copii frecventează Centrul de zi „Gabriele”. Aceste familii au venituri mici, insuficiente pentru asigurarea măcar a unei

mesă pe zi. Din banii pe care-i câștigă acești oameni își achită facturile sau chiria. De asemenea, sprijinim cu pachetele alimentare persoane singure, vârstnice - care se gospodăresc dintr-un pachet luni întregi. Din anul acesta, o parte semnificativă a bunurilor colectate va fi destinată Centrului Social „Maria Rosa” unde se prepară zilnic masa de prânz pentru 50 de persoane.

Tuturor celor care au făcut aceste donații le mulțumim și le dorim în numele beneficiarilor noștri Sărbători Binecuvântate și fericite!

Pr. Olimpiu TODOREAN

Câștigătorii loteriei „Dușuri pentru oamenii străzii”

Asociația Caritas Eparhial Oradea a organizat Loteria pentru programul „Dușuri pentru Oamenii Străzii”, în perioada 8.03.2012 – 25 aprilie 2012. Pentru a participa persoanele trebuiau să achiziționeze minimum un bilet pe care era înscris un număr de la 1 la 5.000. Valoarea unui bilet a fost de 5 lei.

În perioada 2 – 10 mai 2012 câștigătorii au putut să-și revendice premiul prin prezentarea biletului cu numărul câștigător.

Persoanele care au câștigat și au ridicat premiul sunt următoarele: **Georgiana Bodogai** din Oradea (un mixer de bucătărie); **Cristina Petian** din București (un mixer de bucătărie); **Maria Hadade** din Oradea (un fier de călcat); **Codruța Negrea** din Oradea (un minstepper); **Florian Sotoc** din Oradea (o trusă de cosmetice pentru 2 persoane); **Lenuța Lucaci** din Oradea (o trusă de cosmetice pentru 2 persoane); **Iuliana Ștrengar** din Rontău (un pachet de vitamine pentru 2 persoane); **Ioan Ungur** din Oradea (un week-end la Băile Felix pentru două persoane) și, premiul cel mai mare, o ex-

cursie de o săptămână pentru două persoane, la Rimini, Italia, **Alexandra Popa** (Tinca).

Cinci premii, între care și școala auto categoria B pentru o persoană, nu au fost revendicate. Aceste premii vor fi folosite pentru loteria din 2013.

Pr. Olimpiu TODOREAN

Colectă Specială

Asociația Caritas Eparhial Oradea, la îndemnul PSS Virgil Bercea, a organizat o colecă specială pentru sinistrării zăpezii. Tasul din data de 26 februarie 2012, a fost predat, de fiecare parohie asociației. Ulterior s-au mai primit bani de la următoarele parohii: Ardud, **485 lei**. Domnul să vă binecuvânteze pe toți cei ce aduceți daruri și faceți bine întru sfintele noastre biserici și vă aduceți aminte de cei săraci.

Pelerinaj național la mormintele martirilor din Cimitirul Săracilor din Sighetu Marmăției

Peste 4000 de credincioși veniți din toată țara, au participat sâmbătă 12 mai a.c., la tradiționalul *Pelerinaj național* la mormintele Episcopilor martiri aflate în incinta *Cimitirului Săracilor* din Sighetu-Marmăției.

Ajuns la cea de-a IX-a ediție, *Pelerinajul* a început vineri 11 mai, la orele 18.00, cu o veghe de rugăciune desfășurată în holul *Muzeului Memorial* (fosta închisoare) din Sighetu-Marmăției la care au participat sute de tineri.

Pelerinii în frunte cu episcopii, preoții și persoanele consacrate s-au îndreptat în procesiune în dimineața zilei de sâmbătă, 12 mai a.c. spre *Cimitirul Săracilor*, loc aflat la marginea localității Sighetu-Marmăției unde își găsesc odihna în gropi anonime cei morți în temuta închisoare.

Pe altarul special amenajat cu această ocazie, a fost celebrată Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie de către *Preafericirea Sa Cardinal* Lucian alături de întreg episcopatul greco-catolic. În predica rostită cu această ocazie, Întâistătătorul Biserii Române-Unite cu Roma, Greco-Catolică, i-a îndemnat pe cei prezenți la urmarea lui Cristos cel care este Calea, Adevărul și Viața după cum au făcut-o și înaintașii lor în credință a căror jertfă

se înalță zi de zi spre cer, într-un miros de bună mireasmă spirituală.

La sfârșitul celebrării liturgice, Preasfințitul Părinte Vasile – Eparhul locului –, a adus mulțumiri confrăților episcopi, onoraților preoți, persoanelor consacrate, autorităților locale și centrale și pelerinilor veniți la mormintele Episcopilor martiri. Un cuvânt special de mulțumire l-a adresat tuturor celor care au contribuit la buna desfășurare a evenimentului.

Biroul de Presă Eparhial

SIMPOZIONUL „ȘCOALA ARDELEANĂ”

Ediția a VII-a, Oradea, 18-19 mai 2012

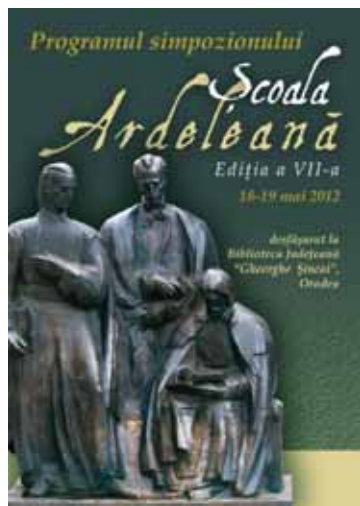
BIBLIOTECA JUDEȚEANĂ „GHEORGHE ȘINCAI” ORADEA

Vineri 18 mai 2012

Cuvânt de salut: Prof. **Ligia Antonia MIRIȘAN** – director al Bibliotecii; Preasfințitul **Virgil BERCEA** – episcop greco-catolic de Oradea; **Preambul bibliofil:** Vernisajul expoziției „Tipărituri de drept canonic în colecțiile Bibliotecii Județene «Gheorghe Șincai» Bihor” (**Silviu SANA**)

Lansare de carte: Ioan Chindriș, Niculina Iacob, *Ioan Budai-Deleanu în mărturii antologice*, Editura Napoca Star, Cluj-Napoca, 2012; **Remus CÂMPEANU**,

Despre începuturile integrării europene a românilor: școlile catolice din Transilvania veacului al XVIII-lea; **Corina TEODOR**, *În căutarea unui personaj: Petru Maior în atenția istoriografiei pozitivistice;* **Niculina IACOB**, **Ioan CHINDRIȘ**, *Un primat literar: Imitatio Christi a lui Thomas Kempis, în trei variante românești la Blaj;* **Cornel TATAI-BALTĂ**,

Characterul militant al artei plastice Blăjene.

Sâmbătă, 19 mai 2012

Secțiunea *Istoria culturii – Școala Ardeleană*
Sala de consiliu a Bibliotecii Județene „Gheorghe Șincai” – Oradea; **Ion BUZAȘI**, *Augustin Bunea - orator religios;* **Ana Victoria SIMA**, *6 ani la Roma. Percepții, atitudini și comportament la studenții români din colegiile pontificale din a doua jumătate a secolului al XIX-lea;* **Iudita CĂLUȘER**, *Cadrele didactice de la Liceul Unit de Fete din Beiuș. Destine;* **Oana HAVOR**, *Aspecte legate de combaterea epidemiilor reflectate în rândurile presei greco-catolice din Transilvania la sfârșit de secol XIX;* **Diana COVACI**, *Inițiative de îmbunătățire a presei române greco-catolice: consfătuirea de la Oradea (1910) și proiectul unei societăți literare bisericești;* **Raimondo-Mario RUPP**, *Perseverența publicațiilor din secolul XX. Studiu de caz Sionul Românesc;* **Mircea POPA**, *Filosoful Ioan Miclea și relațiile lui cu Jacques Maritain. 110 ani de la nașterea profesorului blăjean;* **Anca Elisabeta TATAY**, *Gravurile din cartea lui Salomon Gessner, Moartea lui Avel, Buda, 1818;* **Lavinia BUDA**, *Câteva aspecte legate de contribuția lui Alexandru Rusu la elaborarea statutelor Uniunii Mariane a Femeilor Române Unite;* **Otilia URS**, *Cartea românească veche în biblioteca lui Timotei Cipariu.*

Exerciții spirituale pentru tinerii din Protopopiatul Zalău

În perioada 23-25 martie au avut loc exercițiile spirituale pentru tinerii din Protopopiatul Zalău.

Vineri, 23 martie, după-masa, tinerii, veniți din Parohiile „Sfânta Familie”, „Sfinții Apostoli Petru și Pavel” (ambele din Zalău), Marin și Bocșa, au sosit la pensiunea „Colț de rai”, situată la câțiva kilometri de Municipiul Zalău. Ei au fost însoțiți de preoții Valer Părrău, Alexandru Fiț, Daniel Bertean și de autorul acestor rânduri. Meditațiile au fost ținute de părintele Angel Zareczki de la Baia Mare.

La puțin timp după sosire tinerii au recitat Călea Crucii. Sâmbătă dimineața s-a săvârșit Sfânta Liturghie, după care s-au ținut meditațiile. Acestea s-au centrat pe căderea protopărinților noștri, Adam și Eva, și pe parcursul dramatic, dar binecuvântat al Patriarhului Avraam. După fiecare meditație, tinerii, împărțiți pe grupuri, au discutat asupra celor prezentate.

Începând cu orele 18.00 s-a desfășurat o seară penitențială, în care tinerii s-au putut mărturisii, după care și-au ars simbolic păcatele scrise pe hârtie. Apoi

s-a vizionat filmul „Kingdom of Heaven” (Împărăția Cerurilor).

Duminică, după Sfânta Liturghie, s-au tras concluziile finale și s-au făcut mai multe jocuri.

Pr. Ciprian ROBOTIN

Exercițiile spirituale ale Reuniunii Mariane Eparhiale

Oricând, dar mai ales în timpul Postului Mare – când ne pregătim pentru Sărbătoarea Paștelui – „Exercițiile spirituale” reprezintă un ghid spiritual necesar găsirii și regăsirii de sine. De fapt, pentru Reuniunea Mariană din Eparhia noastră au fost un timp de cercetare a conștiinței, de meditație și rugăciune.

Desfășurate la Băile 1 Mai în perioada 30.03.2012 - 01.04.2012, „Exercițiile spirituale” au avut ca temă „Reuniunea Mariană la școala Bunevestiri – Să trăim iubirea Mariei”. Meditațiile au fost expuse de Pr. Angel Zareczki, vicar cu laicii al Eparhiei de Maramureș și moderate de Pr. Mihai Tegzeș. Au fost prezenți membrii Reuniunilor Mariane din Protopopiatele Beiuș, Șimleu, Zalău și Oradea, însoțiți de preoții Valer Părrău din Zalău și Iosif Slobotnic din Beiuș.

Părintele Angel Zareczki a vorbit despre simbolică icoanei Bunevestiri, despre misterul Întrupării ca taină a marii iubiri și generozități a lui Dumnezeu, despre unirea dintre Isus și Maria, despre sfințenia, virtuțile și puritatea fără pată a Preacuratei, despre rolul pe care Fecioara îl are în opera de mântuire a omenirii, în Biserică și în viața noastră. Sfânta Fecioară este cea care ne conduce la Isus. Totuși, dacă noi nu-i deschidem ușa sufletelor, nu intră, pentru că Maria nu ne constrânge, ea doar ne cheamă, lăsându-ne libertatea de a alege.

Mulțumim părintelui Angel Zareczki și părintelui Mihai Tegzeș – doi teologi de deosebită valoare – deoarece au făcut ca aceste zile de reculegere să fie la

un înalt nivel spiritual. Cuvintele lor au rămas cu ecouri adânci în viețile noastre, fiecare le simte în inimă, poate diferit, dar toți știm că ele ne-au îmbogățit, deschizându-ne noi perspective în apostolatul nostru și ajutându-ne să primim în suflete lumina și bucuria Învierii Domnului.

Adresăm mulțumirile și recunoștința noastră P.S. Virgil Bercea și Biroului Pastoral Eparhial care au făcut posibile aceste „Exerciții Spirituale”. Un gând de bine îl avem pentru Pr. Pâncotan, întotdeauna gazda noastră caldă și primitoare.

„Cu blândul Isus, să ne binecuvânteze Fecioara de sus!”

Reuniunea Mariană Eparhială

Reculegeri spirituale în Parohia Marin, Sălaj

Ziua de vineri, 30 Martie 2012, a fost o zi deosebită pentru comunitatea greco-catolică din Marin. Credincioșii noștri s-au bucurat de o zi de reculegeri spirituale ținută de părintele Daniel Bertean de la Parohia „Petru și Pavel” din Zalău.

Programul a început vineri dimineața la ora 9:30 cu un moment de rugăciune, timp în care părintele Daniel a fost disponibil pentru Taina Mărturisirii, iar la ora 10 a început Liturghia Darurilor Înaintesfînțite. După terminarea Liturghiei, părintele a ținut prima meditație, în care a făcut o scurtă descriere a ce înseamnă reculegerile spirituale, ce rol au ele și în ce fel trebuie trăite. Tema primei meditații a fost „Timpul omului” și s-a referit la modul în care omul zilelor noastre își petrece timpul zi de zi, descriind importanța chivernisirii timpului, atât în cele lumești, cât și în cele spirituale.

A doua meditație a început la ora 16.00 cu recitarea rugăciunilor începătoare și Rugăciunea Orei a IX-a, apoi părintele a citit din Sfânta Scriptură pasaje din Evanghelia după Matei legate de Patimile și Moartea lui Isus, aceasta fiind și tema celei de a II-a meditații. La această meditație s-a încercat să se facă o explicație a gesturilor personajelor care au participat la patimile lui Isus (Iuda, Petru, Pilat, Simeon Cireneul, Fecioara Maria, femeile evlavioase ...), și o asemănare și iden-

tificare a noastră cu fiecare dintre personajele acelea.

A urmat apoi în program rugăciunea „Calea Crucii”, la care au participat mai mulți preoți din protopopiat: pr. Daniel Bertean, pr. Petru Peștean, pr. Iancu Neagotă și parohul, Mihai Șofineți. După terminarea rugăciunii s-au făcut concluziile finale, s-a mulțumit celor invitați și participanților, s-a sărutat crucea, s-a făcut ungerea cu mir, iar părintele predicator a împărțit participanților câte o iconiță, ca amintire a acestei zile binecuvântate.

Pr. Mihai ȘOFINETI

Românii din Milano au un nou lăcaș de cult

Totul începe în Noiembrie 2008, când părintele Robert Romulus Popa, în urma cererii făcute de Arhiepiscopia Majoră Greco-Catolică de la Blaj, este primit în Arhidieceza de Milano cu scopul de a păstori credincioșii români de rit bizantin. Cu binecuvântarea Arhiepiscopului de atunci, Cardinal Dionigi Tettamanzi, se deschide prima capelă Greco-Catolică la Vimodrone. Parohia Dio Trinità d'Amore, deosebit de primitoare în persoana parohului Don Mario Guidi, a făcut posibilă desfășurarea în fiecare duminică a Sfintei Liturghii și multe alte activități dedicate românilor. Azi se poate întâlni nu doar o comunitate de credincioși, dar și o mare familie. Ca și semn de recunoștință pentru atenția acordată acestei prezențe românești în propria comunitate parohială, Don Mario Guidi, în octombrie 2011, primește demnitatea de stavrofor al Eparhiei de Oradea Mare din mâinile Preasfințitei Sale Virgil Bercea.

Astăzi, la aproape un an de la înscăunarea noului arhiepiscop de Milano, Cardinal Angelo Scola, comunitatea românească din Milano are motive întemeiate de bucurie, deoarece împreună cu colaboratorii acestuia, Excelența Sa Erminio de Scalzi, vicar al diecezei de Milano, Monsenior Gianni Zappa, moderator al curiei de Milano și responsabil cu comunitățile catolice etnice, au permis nu doar continuarea activității pastorale a comunității noastre din arhidieceză, dar au răspuns afirmativ la posibilitatea de a oficia Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie în cursul dimineții, într-o biserică din centrul orașului.

Începând cu duminica Intrării lui Isus în Ierusalim, a Floriilor, comunitatea românească Greco-catolică din Milano va avea posibilitatea de a celebra Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie în fiecare duminică în cursul dimineții de la orele 11.00, precum și celelalte orânduiri liturgice specifice, pregătitoare marilor praznice și mai cu seamă cele din Săptămâna Mare, într-o frumoasă biserică din Milano, San Nicolao.

Noul lăcaș de cult în care se vor ruga credincioșii noștri este situat într-o zonă centrală la câteva sute de metri de la stația de metrou.

Se cuvine, așadar, să mulțumim Domnului că a ascultat rugăciunile ridicate în toți acești ani de credincioșii comunității noastre, dar și aceluia care de acasă s-au rugat neconținut Maicii Domnului pentru binele spiritual al celor plecați.

Florin MOLDOVAN, <http://www.bru-italia.eu>

Dezvelirea unei plăci comemorative la Racova

Data de 20 Aprilie 2012 a reprezentat o zi de sărbătoare pentru micul sat Racova din județul Satu-Mare. Consiliul Județean Satu-Mare, în colaborare cu Universitatea de Vest „Vasile Goldiș”, Arad – Filiala Satu-Mare, alături de Direcția pentru Cultură și Patrimoniul Național al Județului Satu-Mare, Biblioteca Județeană Satu-Mare și Primăria Supur, au dezvelit o placă comemorativă în onoarea celui ce a fost preotul greco-catolic, teologul și filosoful Ioan Miclea. Se împlinesc în acest an 110 ani de la nașterea sfinției sale și 30 de ani de la trecerea sa la viața veșnică.

Placa comemorativă a fost amplasată pe casa părintească a distinsului preot, devenită de câțiva ani, prin îngăduința mătușii Morica, capelă greco-catolică. La dezvelirea și sfințirea plăcii au participat: pr. Adrian Botea – preot paroh în localitățile Babța și Racova, pr. protopop Roman din Satu-Mare, pr. protopop Vasile Goje din Ardud, pr. Marius Crișan – Supuru de Jos, pr. Cristian Laslo, alături de cele două fiice ale părintelui Ioan Miclea, dl. Mezei cu familia din Baia-Mare – nepot, dl. Cristian Sau, Prefect al Județului Satu-Mare – nepot, reprezentanți ai instituțiilor amintite, precum și alte personalități politice județene. La colocolviul ținut în orașul Satu-Mare, printre alte personalități, au luat cuvântul: Pr. Conf. Univ. Dr. Ioan Mitrofan – Centrul Cultural „Jacques Maritain” Blaj; Prof. Univ. Dr. Mircea Popa; Prof. Univ. Dr. Ioan Buzași – Universitatea Alba-Iulia.

Câteva date biografice:

Ioan Miclea s-a născut în data de 25.04.1902 în satul Racova (SM), într-o familie cu șapte copii. A urmat șase clase primare în satul natal până în anul 1915, iar după prima deflagrație mondială s-a înscris la liceul din Șimleu Silvaniei. De aici a ajuns ulterior la Blaj unde a fost coleg cu viitorii episcopi greco-catolici: Dr. Ioan Suci, Dr. Tit-Liviu Chinezu și Vasile Cristea, dar și cu profesorul Nicolae Mărgineanu (SUA).

Între anii 1925-1929 a studiat Teologia Greco-Catolică la Blaj, iar între anii 1943-1944 s-a înscris la Facultatea de Istorie-Filosofie a Universității clujene – mutată în refugiu la Sibiu – unde s-a bucurat de aprecierea marelui Lucian Blaga.

După hirotonirea ca preot, a activat în satul Văidei (MS). În anul 1931 a fost numit profesor de religie în Târgu-Mureș. Din cauza evenimentelor din anul 1940, a fost nevoit să se refugieze la Blaj, unde a suplinat ca profesor de religie până în anul 1948 când a fost numit profesor de filosofie la Academia de Teologie

Română Unită din Cluj-Napoca.

Până în anul 1948 a publicat peste 150 de studii și articole precum și volume pe teme de filozofie, teologie, pedagogie și critică literară. În urma desființării abuzive a Bisericii Române Unite – în 1948 – a început perioada de calvar a vieții sfinției sale, fiind anchetat, arestat și ulterior marginalizat. Eliberat din închisoare a trebuit să-și întrețină familia ca muncitor necalificat, fiind mereu hărțuit de anchete și percheziționat. În urma perchezițiilor, i-au fost arse sau confiscate lucrările în manuscris sau dactilografiate. În total, i-au fost arse peste 3000 de pagini dactilografiate, și confiscate alte 250 de pagini.

La împlinirea vârstei de 80 de ani – și 50 de ani de preoție – a fost surprins de o scrisoare din Vatican a Fericitului Părinte Papa Ioan Paul al II-lea, prin care primea „binecuvântarea apostolică”, singura distincție după o viață de muncă.

Filosoful francez Jacques Maritain, cu care păstra o corespondență, îl denumea „cel mai mare gânditor român” al perioadei sale.

Preotul, teologul și filosoful Ioan Miclea a trecut în rândul dreptilor la data de 2 Octombrie 1982, nerecunoscut în propria țară, dar apreciat de către străini. Dintre operele păstrate, amintim: „Jacques Maritain, omul, filosoful și creatorul”, Blaj, 1939; „Tangente românești la filosofia creștină”, Blaj, 1940; „Principii de pedagogie creștină”, Blaj, 1942; „Filosofie și filosofia creștină”, Blaj, 1943; „Oare așa s-a gândit Hristos” sau „Evangheliile din Evanghelie”, Blaj, 1943; „Realismul în filosofia Românească”, Blaj, 1944; „Teoria originalității în filozofie”, Ed. Ars Longa, Iași, 1996.

Pr. Cristian LASLO

Curs de formare

În perioada 26-28 aprilie 2012, a avut loc la Oradea, Cursul de formare „Biserica, comunitate care educă și locul în care Isus se oferă pentru întâlnirea personală”, adresat responsabililor cu pastorația, membrilor Biroului Pastoral Eparhial pentru Laici, conducătorilor și președinților de asociații și grupuri și persoanelor consacrate.

La acest curs de formare am avut bucuria de a-l avea în mijlocul nostru pe Don Francesco Pierpaoli, responsabil al Centrului „Papa Ioan Paul al II-lea” de la Loreto, Italia, un loc înființat de fostul Suveran Pontif și pe care el însuși l-a numit „Casa tinerilor din Europa”.

Don Francesco ne-a împărtășit din bogata sa experiență, întâlnind în prima parte a zilei de 27 aprilie echipa Biroului Pastoral, când am discutat despre importanța educației creștine și despre capacitatea de a comunica cât mai bine cu persoanele chemate spre evanghelizare. S-a subliniat faptul că a crede în adevăr nu este suficient pentru credința creștină, ci, mai presus de orice, se află relația personală cu Isus Cristos, care ne revelează propria identitate.

După această fructuoasă întâlnire a urmat întâlnirea cu formatorii și seminariștii din cadrul Seminarului „Sfinții Trei Ierarhi”. În cadrul acestei întâlniri, Don Francesco Pierpaoli, le-a vorbit despre importanța și misiunea lor în a se forma ca buni educatori creștini. După masă, grupul Biroului Pastoral s-a lărgit, având invitați pe responsabili cu pastorația la nivel de protopopiate și

reprezentanții ordinelor religioase din Eparhia noastră. Conferențiarul nostru ne-a vorbit despre modul în care să gândim o pastorație având la centru formarea comunității creștine într-un spirit misionar, dând astfel posibilitatea de a ne expune ideile în cadrul discuțiilor pe grupuri, pentru care ni s-a dat o schemă care ne-a ajutat să identificăm un plan pastoral.

A doua zi, acestui grup al responsabililor i s-au alăturat și reprezentanții grupurilor, asociațiilor și instituțiilor din Eparhia noastră. Participanții au putut medita la rolul pe care fiecare dintre noi îl avem ca educatori creștini. Întâlnirea s-a finalizat cu o plenară în care s-a subliniat importanța faptului de a ne pune la dispoziția Bisericii și a lui Hristos, pentru ca împreună să realizăm cât mai multe lucruri pentru comunitățile noastre. După prânz, Don Francesco, a fost primit în audiență la PS Virgil Bercea, care s-a bucurat de buna colaborare care există între Centrul „Papa Ioan Paul al II-lea” și Eparhia noastră, susținând necesitatea continuării acestei colaborări. Finalul acestei zile a fost încununat de o rugăciune în stil Taizé, organizată de Departamentul pentru Tineri a Biroului Pastoral.

Duminică, Don Francesco, a participat la Sfânta Liturghie de la Mănăstirea Franciscană „Adormirea Maicii Domnului”, în cadrul căreia PS Virgil Bercea a sfințit mozaicul dedicat Sfintei Fecioare Maria. În cadrul predicii sale, PS Virgil Bercea, a vorbit despre frumoasa coincidență a faptului că ambele locuri sunt închinare Sfintei Fecioare Maria, Mamă a noastră, a tuturor.

Biroul Pastoral

Invitație

În atenția președinților de asociații, conducătorilor de grupuri, părinților protopopi și preoților responsabili cu pastorația din protopopiate

În data de 16 iunie 2011, va avea loc la Seminarul Teologic Greco-Catolic din Oradea Întâlnirea Pregătitoare pentru Anul Dedicat Credinței: „Credința face ceea ce omul și legea nu pot face” (Sf. Ioan Gură de Aur)

Este un moment de întâlnire și de împărtășire între toți cei care lucrează în Biserică și dăruiesc din timpul lor pentru creșterea spirituală a credincioșilor.

Scopul acestei întâlniri este acela de a avea o viziune de ansamblu asupra pastorației din Eparhia noastră și astfel să întocmim un plan pastoral pe anul 2012-2013 care să fie ghidul nostru pe parcursul întregului an pastoral.

Vă aștept cu drag și Spiritul Sfânt să vă însoțească în munca pe care o faceți!

† **Virgil Bercea**
Episcop

Liceul don Orione și-a omagiat patronul spiritual

Familia orionină din Oradea nu uită a serba zilele importante care au dat naștere acestei comunități. Astfel în 15 mai de Ziua Mondială a Familiei, s-a sărbătorit acel prim nucleu, și cel mai important al societății, atât din punct de vedere spiritual cât și social, implicând în activitățile specifice dedicate acestei zile elevi, profesori, părinți în care s-a subliniat importanța iubirii, credinței și a speranței în cadrul unei familii.

A doua zi, un nou eveniment deosebit, a fost sărbătorirea patronului spiritual al liceului, Don Luigi Orione, care a fost sanctificat de către Papa Ioan Paul al II-lea pe 16 mai 2004. Sărbătoarea a început cu o Liturghie greco-catolică care a fost celebrată de Preasfinția Sa Episcopul **Virgil Bercea**, împreună cu un sobor de preoți sosiți la frumoasa biserică din cartierul Ioșia, din dorința de a fi alături de oriorini la acest moment festiv.

În scurta predică, Preafinția sa a vorbit pe marginea pericopei evanghelice a zilei, și anume despre înmulțirea pâinilor, acea minune săvârșită de Isus, pe care fiecare dintre noi trebuie să o înfăptuim. În ce mod? *“Mărturisind pe Cristos prin însăși viața noastră, pe care, dacă o predăm în mâinile lui Dumnezeu, putem deveni acea pâine care se înmulțește, ducând bucuria Adevărului la toți cei care sunt în jurul nostru.”* Asta au făcut sfinții, inclusiv don Orione, care prin faptele de iubire către aproapele s-au desăvârșit în Domnul.

Părintele vicar **Florian Gui**, a mulțumit în primul rând Preașfinției Sale pentru prezența în familia orionină, mai ales că din nou, cu toții împreună au reînnoit rugăciunile pentru toate familiile pământești și spirituale, cerând Îndurarea divină asupra tuturor.

După Sfânta Liturghie, părintele **Mihai Fechetă**, responsabilul centrului din Oradea, a invitat pe toți cei prezenți în sala de sport. În primele minute părintele a mulțumit d-nei **Elisabeta Georgescu-Bora**, pentru tabloul foarte reușit pictat cu chipul Sfântului Luigi Orione și care va fi expus în Liceul Don Orione. A urmat omenirea specifică românilor, o masă bogată, pregătită de mămicile copiilor de la Oratoriu și Cercetași.

Apoi, dl. manager **Martin Miheller**, într-un dialog interactiv cu elevii și părinții lor, a evocat câteva dintre cele mai importante repere și valori ale sfântului sărbătorit. *“Întotdeauna când este ziua de naștere a cui-va drag, încercăm să-l bucurăm nespun,”* a început dl. Miheller. *“Ce putem face să-l bucurăm pe Don Orione, a cărui zi de naștere în Cer o sărbătorim astăzi? Punând în practică, fiecare dintre noi, acele valori care l-au făcut sfânt.”* Și ca întotdeauna, prima este **Iubirea**. Acea iubire altruistă, concretă, smerită, răbdătoare, care izvorăște din relația personală cu Dumnezeu și care trebuie să se răsfrângă asupra tuturor, chiar dacă uneori nu este ușor să-l iubești pe cel de lângă tine. O altă valoare este **Unitatea**; în primul rând cu Dumnezeu și Sfânta Fecioară. Apoi unitate cu preoții și între grupuri, cu cei din jurul nostru indiferent de etnie, religie sau stare materia-

lă. **Familia** a fost evocată ca fiind cea de-a treia valoare. Ea trebuie condusă cu fermitate și încredere în Dumnezeu. Acea familie care va avea mereu o mână întinsă spre cei aflați în nevoi, care prin respectul, slujirea, ajutorul reciproc se vor îndrepta împreună în iubire și unitate spre fericirea veșnică oferită tuturor.

S-a vorbit și despre charisma centrelor orionice care se desăvârșește prin **Slujire**, pentru Isus care se găsește în fiecare om și printre cei săraci, bolnavi, sau cei aflați în situații defavorizate, iar alteori chiar și în cei care, de bine ce o duc, o iau razna. Astfel țelul principal să fie de a îndeplini voința divină în salvarea propriul suflet și al altora. Dl. manager a încheiat cu mottoul Sfântului Don Orione *“Fare del ben sempre...”* **Să facem binele întotdeauna. Binele tuturor, răul niciodată nimănui.**

După acest dialog profund, din care cu toții am avut de învățat, dl director **Alexandru Stoica** ne-a spus că a venit și timpul distracției, pentru că tot Don Luigi a spus: *“Cine nu știe să râdă, nu este o persoană serioasă”*. Așadar animatorii de la Oratoriu, împreună cu cei de la Cercetași, au antrenat toată sala la activitatea comună a tuturor grupurilor din centru.

Ca idee de încheiere, care trebuie menționată și care frapază pe un străin prezent la o asemenea festivitate, este atmosfera nemaiîntâlnită decât la școli confesionale. De la seriozitate și profunzime în păstrarea adevăratelor valori, până la capacitatea de a se distra în mod sănătos, toată paleta este acoperită în modul cel mai firesc. Iar atunci când vezi pe părintele vicar și pe cel paroh, dansând împreună cu copii, pe părinți stând de vorbă cu profesorii și directorii, pe elevii mai mici fugind în brațele doamnelor educatoare și învățătoare, iar cei mai mari având grijă de cei mai mici, ca toții să se simtă bine, inclusiv mamele pe care le-au ridicat de pe scaune, nu se poate să nu observi că este prezent spiritul autentic creștin, pe care cu siguranță patronul spiritual al liceului Don Orione, îl mijlocește de la cei din Ceruri, pentru copiii de pe pământ.

Ioana BĂDICEANU

O viață de preot...

În urmă cu câteva zile ne-a părăsit Părintele Ioan Erdeli, distinsul colaborator al revistelor „*Vestitorul*” și „*Calea desăvârșirii*”.

Preoții sunt un *dar al lui Dumnezeu* pentru Biserică și omenire, spune Papa Benedict al XVI-lea. Ei sunt cei care oferă credincioșilor creștini și lumii întregi „*cuvintele și gesturile lui Isus Cristos*” făcându-i să „*adere la El cu gândurile, cu voința, cu simțămintele lor și cu modul de a trăi*”.

Preotul este chemat de Isus Cristos și trimis de El în lume să-i fie apostol neobosit și fidel, să-L urmeze chiar și atunci când drumul este presărat cu spini, când nu va fi înțeles, când va fi împiedecat în misiunea lui, uneori chiar persecutat până a da mărturie cu prețul vieții.

Toate acestea preotul le știe. Le-a știut și Pr. I. Erdeli, le avea înscrise în inimă, era „*vrednic*” ... pentru bucuriile și durerile lui și ale lumii. Momentul jurământului de a-L sluji pe Cristos, momentul sfințirii de preot l-a reînnoit mereu, în toate zilele, în toți anii vieții, până în ultima clipă...

A fost sfințit preot la 3 septembrie 1944, la Oradea, în împrejurări cu totul neobișnuite, în plin război. Sirenele sunau sinistru, înfiorător... Peste sunetul lor se lăsa greu ca plumbul vuietul avioanelor - bombardiere care acopereau cerul orașului. Peste gară se prăvălea urgia...

Situația a schimbat proiectul celebrării. Nefiind posibilă intrarea în Catedrala „Sf. Nicolae”, a fost consacrat preot în Capela Episcopilor din Palatul episcopal de către Episcopul Martir și Sfânt Ioan Suciu. Ritualul hirotonirii l-a marcat profund și i-a marcat întreaga viață de preot. Clipele în care mâinile Episcopului s-au oprit asupra capului, când îngenunchat în fața lui Isus făgăduia că-și va îndeplini datoria de preot, le-a trăit ca într-o vrajă, copleșit de emoție și fericire. Taina preoției a primit-o în sărbătoarea sufletului, fiindu-i alături doar soția...

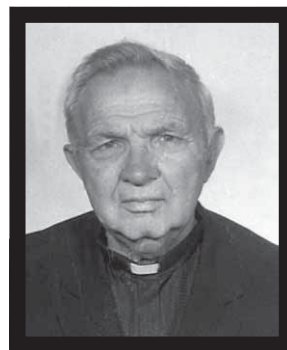
În zilele următoare a celebrat prima Sf. Liturghie în biserica din Dobricionești. De atunci Sf. Liturghie i-a fost centrul vieții, a fiecărei zile trăite. La Groși, parohia în care a fost numit la 8 septembrie 1944, și-a început misiunea cu Taina Euharistiei, Episcopul Ioan Suciu cerându-i să celebreze 30 de Liturghii la intenția sa.

Apostolatul i-a fost bogat; în lumina lui Cristos, credincioșii au fost ajutați să vadă lumina Bisericii Greco-Catolice, să se unească la Adorația Euharistică, la Sf. Rozar și la Calea Crucii, atât la Groși, cât și la Șimleu, unde a fost preot din 1952 până în 1968. Stăpân pe arta cuvântului, predicile sale atingeau mintea și sufletul credincioșilor, erau un îndemn la convertire și urcuș spiritual.

Preot a rămas și în anii când a fost funcționar la IRTA, preot al rugăciunii, preot care încuraja virtuțile, alina durerile cu înțelepciunea și blândețea care-l defineau.

Pr. I. Erdeli și-a început misiunea de preot și a îndeplinit-o în împrejurări istorice apăsătoare...

Când Isus a chemat Apostolii să-L urmeze, aceștia, înainte de toate, au stat cu El, apoi au mers spre alții. În această comuniune a PREOTULUI cu CRISTOS Părin-

tele a găsit puterea și lumina, această comuniune a fost temelia vieții sale sacerdotale. Aceasta explică curajul și dăruirea în rezidirea Bisericii noastre după 1989, la care Părintele s-a angajat. Datorită Părintelui I. Erdeli, s-a celebrat prima Sf. Liturghie în Biserica Greco-Catolică din Sânnandrei, la 11 februarie 1991. Și tot datorită preoților dinaintea anului 1948, anul suprimării Bisericii noastre, Pr. I. Bota, Pr. V. Fernea cât și a Pr. I. Erdeli, preoți care amintesc eroismul creștin, în timpul păstoririi Episcopului Vasile Hossu redeschizându-se Teologia Greco-Catolică din Oradea, ei au format prima generație de preoți. Acestora Părintele I. Erdeli le-a fost și exemplu de preot cu har, erudit, de rară cultură, fiind posesorul unor valori umaniste de largi dimensiuni.

În anii din urmă Părintele a trăit retras, în familie, înconjurat de dragoste. A rămas același pasionat cititor și scriitor de totdeauna, iar noi așteptam articolele Părintelui cu nerăbdare și bucurie. Rugăciunea i-a însoțit viața, dar și amintirile „*inimii*”, mai ales cea a Episcopului I. Suciu, care l-a sfințit preot și i-a fost model, și a Episcopului Vasile Hossu, prieten de-a lungul timpului.

În prezența Părintelui regăseam imaginea preotului de altădată, a preotului care iubește într-un anumit fel Biserica și pe Episcopul ei, pe PSS Virgil Bercea, fapt sesizabil, probabil, numai de cei mai vârstnici, într-o anumită mlădie-re a cuvântului care-ți amintește spontan miezul lui: „*dragoste*”, „*respect*” și „*devotament*” fără rezerve.

Pe Părintele nu l-au atins „*ostenelile*” vieții. Sau a deținut secretul prin care le-a depășit? Până la sfârșit a fost Părintele de totdeauna: modest, blând, bun, iertător, înțelept în lumea nedreptăților, cu o capacitate de dăruire fără măsură. Promisiunea făcută în ziua sfințirii de preot și-a ținut-o iradiind lumină și căldură în jurul său: o viață de preot sub privirea lui Cristos.

Revista „*Calea desăvârșirii*” îi datorează Părintelui I. Erdeli contribuția adusă timp de 19 ani prin articole care au făcut cunoscute adevărurile de credință în lumea descumpănită de astăzi, articole care sunt rodul reflecțiilor sale profunde, cuprinzătoare, și al unei bogate experiențe de îndrumător spiritual; prin permanența cu care a evocat viața sfântă a Episcopilor noștri Martiri, cu deosebire a PSS. Ioan Suciu.

Este prea greu, este de neacceptat să ne gândim că de-acum Părintele nu va fi cu noi... De-acolo, de Sus, știm că ne va ajuta, iar noi îl vom regăsi, ori de câte ori îl vom căuta, în scrisul său și în rugăciune.

Otilia BĂLAȘ

Sfințire de mozaic

„Cum mi-a fost dat ca Maica Domnului să vină la mine” au fost cuvintele prin cântec ce au răsunat din glasurile credincioșilor la începutul liturghiei din a III-a duminică după Paști, la Mănăstirea Franciscană „Maica Domnului” din Oradea. Cuvinte sugestive, exprimând bucuria și marcând un eveniment important din viața comunității: sfințirea mozaicului reprezentând imaginea Sfintei Fecioare Maria, sfințire oficiată de PSS Virgil Bercea, alături de pr. Mihai Vătămănelu – parohul mănăstirii și de alți nouă preoți, în prezența unui mare număr de credincioși.

Impresionanta lucrare a fost realizată de artista româncă Amalia Verzea, pe durata unui an de zile. Mozaicul este alcătuit din peste 100.000 de bucățele de smalt venețian sidef și auriu, ce reușesc atât de frumos să o redea pe Fecioara Maria cu Pruncul Isus, înconjurată de îngeri. Această icoană constituie imaginea reprezentativă a mănăstirii franciscane, ce poartă numele Maicii Domnului. Mozaicul, amplasat în altar, are o înălțime de 4,5 metri și o lățime de 3,6 metri și a fost realizat în întregi-

me din donațiile credincioșilor. Cu acest prilej aducem mulțumirile noastre tuturor credincioșilor pentru sprijinul acordat în realizarea mozaicului în biserica noastră și îi încredințăm ocrotirii Maicii Sfinte.

Mulțumim Bunului Dumnezeu și Preacuratei Fecioare Maria pentru realizarea acestei icoane în mănăstirea noastră.

Pr. Mihai VĂTĂMĂNELU

Sfințirea mozaicului de la grotă

La data de 2 mai 2012 a avut loc sfințirea noului mozaic din curtea Seminarului Teologic din Oradea ce o ilustrează pe Sfânta Fecioară Maria avându-l pe Isus în brațe. Mozaicul a fost realizat de maestrul Radu Roșu din Alba Iulia.

În tradiția Seminarului orădean, în luna mai au loc devoțiuni mariane la grotă din curte, rugăciuni la care avem ca invitați reprezentanți ai asociațiilor laice din Oradea. Sfințirea a fost oficiată de PSS Virgil Bercea, împreună cu părintele rector Antoniu Chifor și vice-rectorul fr. Eduard Fischer. La ceremonie au luat parte și ceilalți preoți din curtea seminarului, precum și profesori ai facultății, elevi, studenți și seminariști.

Toți împreună au format un mozaic viu, un mozaic de rugăciune. După sfințirea propriu-zisă, a urmat prima parte a Acatistului Maicii Domnului, iar la sfârșitul acestuia, Preasfințitul ne-a încurajat tinerețea asemănându-o cu primăvara și cu îm-

brăcarea naturii în flori. Cum toată natura este rechemată la viață (am putea spune chiar înviată), dar nu ca o ciclicitate anuală ci ca o împodobire într-un continuu nou, tot așa și noi suntem chemați să ne „îmbrăcăm” în viață, să renaștem în Cristos cel înviat.

<http://www.seminaroradea.ro>

